1893 — 1973
80 років
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5837

РІК LXXX. Ч. 84. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ВІВТОРОК, 8-го ТРАВНЯ 1973 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK TUESDAY, MAY 8, 1973 No. 84. VOL. LXXX.

ГЕН. ПАВЛО ШАНДРУК, ПРОФ. Д-Р ВОЛ. КУБІЙОВИЧ ТА ПОНАД 400 ОСІБ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ У ЮВІЛЕЙНОМУ З'ЇЗДІ ДИВІЗІЙНИКІВ

Союзівка, Кергонксон. — Перша Дивізія Української Національної Армії, створена 30 років тому, була відновленням легенди збройної боротьби українського народу за свої права і волю і цю легенду треба продовжувати, бо легенда — це нація — говорив головнокомандуючий Української Національної Армії під час другої світової війни генерал Павло Шандрук, промовляючи на Ювілейному З'їзді бувших вояків цієї Дивізії, що відбувся на цій оселі Українського Народного Союзу в Кетскильських горах минулої суботи, 5-го травня, з участю понад 400 осіб, колишніх дивізійників та їх родин і гостей. Крім ген. Павла Шандрука, почесним гостем З'їзду був проф. д-р Володимир Кубійович з Сарселю, колишній провідник Українського Центрального Комітету в Генеральному Губернаторстві, при активній участі якого Дивізія „Галичина" була створена. Промовляючи на З'їзді проф. д-р Вол. Кубійович, який перебуває тепер на коротких відвідинах у ЗСА, згадував обставини створення Дивізії та її головну мету — створити українську збройну одиницю, яка збройно піддержувала б право українського народу на незалежне, державне життя, бо тоді, коли Дивізія була створена, вже для кожного було ясно, що гітлерівська Німеччина війну програє. Обидва промовці, ген. Шандрук і проф. Кубійович, говорили також про свою ролю в творенні Дивізії.

Головна програма Ювілейного З'їзду відбулася під час Ювілейного Бенкету, що його відкрив коротким словом голова Братства кол. Вояків Першої Української Дивізії в ЗСА д-р Роман Дражньовський та майстром церемонії якого був Ярослав Балабан. Між численними гостями були репрезентанти багатьох організацій і установ між ними представники Т-ва і Об'єднання бувших Вояків Української Повстанської Армії. Український Конгресовий Комітет Америки репрезентував його екзекутивний віце-президент Йосип Лисогір, а Український Народний Союз його заступник головного предсідника проф. Іван Телюк, сам колишній дивізійник. У мистецькій програмі З'їзду був дивізійний монтаж „Шляхом Дивізії", що його оформив на тлі твору Олекси Стефановича Богдан Бойчук та який виконали рецитатори Нестор Голинський й Ігор Чума та бандурист Володимир Юркевич, виступ Капелі Бандуристів при Станиці Дивізійників в Нюарку під проводом Вол. Юркевича і диригента О. Головацького, виступ танцювальної групи „Веселка" з Ню Гейвену під проводом Романа Строцького та ін. Закрив програму Я. Балабан закликом вставанням і хвилиною мовчанки вшанувати поляглих вояків Дивізії. Опісля відбувся баль при оркестрі Олега Строцького та під аранджуванням Є. Левицького.

Генрі Кіссінджер нараджується в Москві з Брежнєвим і Громиком

Москва. — Асистент президента Ніксона для справ крайової безпеки Генрі Кіссінджер прибув в минулу п'ятницю до Москви, де на летовищі привітали його перший совєтський віце-міністер закордонних справ Василій Кузнєцов і амбасадор СССР у Вашингтоні Анатолій Добринін. Г. Кіссінджера і вісьмох членів його делегації повезли, просто з летовища на „дачу" біля міста Завідово за 75 миль на північний захід від Москви. Подорозі до Москви з Вашингтону Кіссінджер зупинився коротко в Копенгагені в Данії, куди спеціяльно для зустрічі з ним прибув з Женеви Алексіс Джонсон, голова американської делегації на Женевській міжнародній конференції роззброєння. Факт, що Джонсон інформував Кіссінджера про стан Женевських переговорів про обмеження стратегічної зброї, коментатори подають на доказ, що ця справа є одною із тем, що їх розглядають Кіссінджер і його совєтські господарі. Про ті розмови не подано дотепер ніяких подробиць, за винятком самого факту, що Г. Кіссінджер переводить наради з совєтськими проводирями, в першу чергу з Леонідом Громиком. Приготування до відвідин Леоніда Брежнєва у Вашингтоні, справа паневропейської конференції безпеки, торговельні взаємини ЗСА і СССР, справа Близького Сходу та ситуація в Індокитаї — це ті найважливіші проблеми, які напевне є темою отих нарад. Кіссінджер мав перебувати в СССР впродовж 5 днів.

Ген. А. М. Гейґ назначений на місце Г. Галдемана

Вашингтон. — У зв'язку з резиґнацією Г. Р. Галдемана, дотеперішнього шефа персоналу Білого Дому з огляду на вотерґейтську аферу, президент Ніксон призначив на його місце генерала Александра М. Гейґа, який досі співпрацював з Генрі Кіссінджером, дорадником Президента для політичних справ. Генерал Гейґ є професійним військовиком, займає становище заступника шефа штабу Армії та був недавно промований на повного генерала. За час співпраці з Г. Кіссінджером, як його дорадник у військових справах, ген. Гейґ виконував ряд завдань у переговорах про перемир'я у В'єтнамі. Між ним і президентом Ніксоном є дуже приязні взаємини і треба припускати, що Президент сподівається, що ген. Гейґові пощастить реорганізувати персонал Білого Дому та зробити його знову вповні працездатним. За останні тижні в Білому Домі розвинулася у зв'язку з вотерґейтською аферою небезпечна криза, яка спаралізувала ввесь службовий персонал, зокрема на найвищому рівні. Призначення ген. Гейґа має тимчасовий характер, але поінформовані кола рахуються з цим, що це призначення може стати постійним аж до кінця каденції президента Ніксона. Згідно з заявою пресового секретаря Роналда Зіґлера, президент Ніксон приготовляє плян реорганізації праці Білого Дому, щоб на майбутнє забезпечити кращу ефективність персоналу і щоб не повторилися історії з Галдеманом та Ерліхманом. Досі ніхто ще не є призначений на місце Ерліхмана. На місце Джона Діна, правного дорадника Президента, призначений Леонард Ґармент. Джон Дін у свою чергу складатиме свідчення перед лавою присяжних, яка веде слідство в справі Вотерґейт. Як тепер виявилося, Джон Дін зберіг документацію в справі Вотерґейт і передав її до суду.

Мехіканський уряд звільнив 30 в'язнів в заміну за схопленого американського консула

Мехіко Ситі. — Щоб рятувати життя американського генерального консула, Терренса Г. Леонгарді, якого останньої п'ятниці схопили ліві терористи, мехіканський уряд звільнив з тюрми 30 в'язнів. На домагання терористів ці в'язні були посаджені на літак і відлетіли до Гавани Куба. Генеральний консул Леонгарді ще далі перебуває в руках терористів, які тепер висувають ще інші вимоги.

Ліві терористи, які назвали себе Революційними Збройними Силами Народу, схопили Леонгарді, коли він повертався домів із поліційної виставки в місті Гваделагара. Партизани грозили, що вони консула уб'ють, якщо уряд не звільнить „політичних в'язнів". Представник мехіканського уряду заявив, що ці 30 в'язнів не є „політичними в'язнями", а назвав їх „звичайними злочинцями", спричинниками грабунків, убивств та інших злочинів. Але, щоб врятувати життя американського консула, мехіканський уряд погодився на вимоги лівих партизанів.

Після того, як до Мехіко прийшла вістка, що 30 звільнених в'язнів вже у Гавані, терористи повідомили мехіканську поліцію про місце, де будуть находитися „нові інструкції". Що в цих інструкціях написано — невідомо. Пишуть, що ліві партизани висунули нові вимоги та, що разом з вимогами був переданий лист від схопленого консула. В листі консул Леонгарді мав писати, що він здоровий і сподівається на скоре звільнення. Але інші джерела твердять, що справи виглядають куди більш песимістично.

Індустрійні ціни знову збільшилися

Вашингтон. — За даними Департаменту праці ріст цін в квітні був менший порівняно з березнем — всього один процент, але все таки нові дані виявляють дальший інфляційний тиск. Індекс цін в квітні досягнув 130.7 пунктів, приймаючи за вихідну (100) ціни з 1967 р. Порівняно з квітнем 1972 р. ціни збільшилися на 11.2 відс. За останній місяць понизилися дещо ціни на сільськогосподарські продукти, але за те індекс індустрійних цін, що охоплює ціни на сировину та випродуковані товари, зріс на 1.4 відс., зглядно на 1.3 відс. після сезонового достосування. Іншими словами, річний ріст індустрійних цін досягнув 14.8 відс. Таким чином деяке обниження в цінах на сільськогосподарські продукти було з погляду інтересів споживача цілком нівельовано підвищенням цін на індустріяльні товари. Ріст цін на індустріяльні товари пояснюють умовами посиленого розвитку промисловости у всіх промислових країнах світу браком сировини, девальвацією американського доляра, що вплинуло на вищі ціни на імпортовані товари та скасуванням контролі цін у третій фазі економічної стабілізації.

Релігійні переслідування в СССР продовжуються

Москва. — В останньому часі, як тут інформують, совєтський суд засудив чотирьох баптистських проповідників у Соліґорську на Білорусі на довголітнє ув'язнення, а в Улан-Уде, Бурят-Монголія, засуджено на п'ятирічне ув'язнення науковця-буддиста Бідію Д. Дандарона, мовляв, він очолював релігійну секту з кримінальними цілями. В обох випадках акти обвинувачення були сперті на закидах у „кримінальній активності" обвинувачених. У зв'язку з щойно закінченими святами Воскресіння Христового совєтська льокальна преса опублікувала ряд матеріялів, доказуючи нібито шкідливість і зайвість релігійних святкувань. Засуджений Бідія Д. Дандарон рахується видатним спеціялістом з ділянки тибетської мови і належить до групи науковців, які опрацювали тибетсько-російський словник. Він також написав ряд розвідок про тибетські манускрипти у архівах Улан-Уде. Згідно з газетою „Труд" Дандарон зорганізував буддистську секту з метою одержувати від її членів гроші. Групу баптистів на Білорусі засуджено за приналежність до церковної групи, яка не є дозволена державою. Обвинувачення спиралося в першій мірі на тому, що обвинувачені навчали своїх дітей релігії, що в СССР є кримінальним вчинком.

О. Яковлєва усунено за критику російського націоналізму

Москва. — Тут інформують, що ще місяць тому усунено з посади керівника відділу пропаганди при Центральному Комітеті КПСС проф. П. Яковлєва, якого стаття „Проти антиісторизму" була масово поширена в СССР під кінець листопада минулого року. Як відомо, О. Яковлєв у цій статті критично висловився про ґльорифікацію минулого і назвав при тому ряд російських авторів та творів. Коментуючи звільнення Яковлєва з його відповідальної посади, московський кореспондент „Ню Йорк Таймс'у" Гедрик Смит пише, що йдеться тут про конфлікт на форумі Центрального Комітету КПСС щодо відношення до питання російського націоналізму, враховуючи сильні великоросійські і шовіністичні тенденції серед російських націоналістів загально відомих як „русисти", які заступають неосталінські і антисемітські позиції. В той самий час, коли совєтський режим, як пише Смит, безоглядно розправляється з націоналізмом у не-російських совєтських республіках, він толерує вияви російського націоналізму і шовінізму. Всі ключеві позиції в СССР займають росіяни, які не скривають своїх націоналістичних тенденцій і симпатій з течією, репрезентованою „русистами". Серед цієї групи віджили давні великоруські тенденції і пропаґується ґльорифікація великоросійського націоналістичного минулого, що скритикував власне О. Яковлєв. Як інформують, стаття Яковлєва була апробована М. Сусловим, членом Політбюра, який відповідає за справу комуністичної пропаґанди, що очевидно, має свою окрему вимову. О. Яковлєв скритикував писання І. Шевцова, І. Дроздова та ряду інших російських письменників за їхнє „позасоціяльне тлумачення соціялістичного прогресу". Він критикував також т. зв. апологетів „селянської патріярхальности на противагу міській культурі", цитуючи М. Лобанова, який, мовляв, пише про „загадку Росії", про „тяжкий хрест національної самосвідомости", про „таємницю народу, його безмовну мудрість". Очевидно, О. Яковлєв критикував також націоналістичні тенденції серед не-російських авторів (нпр. Івана Білика за його роман „Меч Арея" та інших), але по ньому вдарили не за це, а за те, що він поважився критикувати російський націоналізм.

Ізраїль погрожує війною, якщо Сирія підтримає партизанів у Ливані

Бейрут, Ливан. — Чотириденні бої між ливанським військом та палестинськими партизанами, що мають свій осідок у великих таборах палестинських втікачів, дали у висліді найменше 168 вбитих та близько 500 ранених по обох сторонах, але ще поважніші наслідки того зудару на міжнародному ґрунті. Тому, що одна частина сирійського війська поспішила була з допомогою палестинським партизанам у Ливані недалеко ливанcько-сирійського кордону, ізраїльський прем'єр Ґолда Меїр заявила, що коли б сирійське військо залишилося в Ливані, то змінилась би геополітична ситуація на Близькому Сході і Ізраїль не міг би тоді придивлятись байдуже тій спершу внутрішній арабській колотнечі.

Появився бібліографічний покажчик української преси в діяспорі за рр. 1970-1971

Клівленд, Огайо. — Заходами й у видавництві Українського Музею-Архіву у Клівленді, як ч. 14 його видань, появився окремим книжковим виданням зібраний і упорядкований д-ром Олександром Фединським „Бібліографічний покажчик української преси поза межами України — Річник V/VI — за 1970/1971 роки". Охоплює цей річник, як попередні річники за рр. 1966-1969, українську пресу в ЗСА, Канаді, Австралії, Австрії, Англії, Арґентині, Бельгії, Бразилії, Італії, Франції, Німеччині і Швеції, як також українську пресу в сателітних країнах — ЧСР, Польщі, Румунії і Югославії. В покажчику зареєстровано 512 позицій — журналів, газет і бюлетенів, що появлялися в 1970-1971 рр., не враховуючи додатків, які виходили при таких чи інших пресових виданнях і з якими було всіх 594 назв. Завершується цей річник поазбучним покажчиком усіх видань, як також реєстрами видань, які перестали виходити в 1968-1969 рр. та періодичних видань, які почали виходити або віднoвилися в 1972 році. В передмові упорядника д-ра Олександра Фединського підраховано, що на всіх 512 видань було 2 щоденники, 33 тижневики, 11 двотижневиків, 1 декадник, 66 місячників, 32 двомісячники, 51 квартальник, 4, що появлялися п'ять разів на рік, 17 — два рази в рік, 21 — раз у рік, 238 неперіодичних і 36 одноднівок. Для ЗСА зареєстровано 247 позицій, для Канади 118. В порівнянні з попередніми роками заномовано збільшення кількости пресових видань на 88 назв. Замовляти покажчик, який нараховує 80 сторінок, можна у Ukrainian Museum-Archiv, Inc., 3425 Broadview Rd., Cleveland, Ohio 44109. Ціна 3.00 дол.

МАСОВОЮ УЧАСТЮ В ЖАЛОБНИХ УРОЧИСТОСТЯХ В БАВНД БРУКУ УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА ВШАНУВАЛА ЖЕРТВИ ГОЛОДУ В УКРАЇНІ

Бавнд Брук. — Цьогорічна Провідна неділя, традиційний день поминок, перетворилася в Осередку Української Православної Церкви в Бавнд Бруку у день жалобної всеукраїнської маніфестації з участю близько п'яти тисяч осіб, які прибули в цей день до цього невеликого містечка в Ню Джерзі, щоб разом з найвищими ієрархами Української Православної Церкви в ЗСА вшанувати пам'ять мільйонних жертв пляново зорганізованого голоду в Україні в 1932-33 роках. Жалобні урочистості почалися Соборною св. Літургією в Церкві-Пам'ятнику, біля якої повівали спущені на знак жалоби до половини щоглів національні прапори України та ЗСА. Церковними відправами проводив митрополит Української Православної Церкви Владика Мстислав в сослуженні архиєпископа Марка та єпископа Константина і численного духовенства. Безпосередньо по закінченні Богослуження була відправлена всенародна панахида за спокій душ жертв великого голоду в Україні. Площа перед Церквою-Пам'ятником була заповнена особами різних віровизнань, між ними численними представниками українських громадських і церковно-релігійних організацій. Почесну варту тримали члени I Дивізії Української Армії, які прибули на ці жалобні урочистості прямо зі свого з'їзду, кол. вояки Української Повстанської Армії, а також в одностроях і з організаційними прапорами відділи Пласту, СУМА, ОДУМ та Української Православної Ліґи Молоді в ЗСА. До зібраних промовив Владика Мстислав, який з'ясував мету цих жалобних урочистостей та розказав про те страшне горе, яке постигло українську землю перед сорока роками. Український народ, відзначаючи цю трагічну річницю, не повинен, однак, падати духом і зневірюватися, — говорив Владика — бо „не за горами кари час" і день цієї кари прийде на всіх тих, що нарушили закони Божі і людські. Від громадянства промовляв голова Об'єднання Українських Письменників „Слово" проф. Григорій Костюк, який вказав на розміри жертв, що їх понесла Україна під владою комуністичної диктатури Сталіна, згадавши прізвища багатьох видатних українських діячів 20-років, яких ліквідувала Москва. Від Сестрицтва Української Православної Церкви в ЗСА слово сказала Віра Драч, розповівши про трагедію українських жінок і матерей, на очах яких вмирали з голоду їхні діти. Під кінець всенародної панахиди відбувся апель молодечих організацій, присвячений пам'яті загиблих у голодовій облозі України. Від ОДУМ-у промовляв Віктор Філимончук, від СУМА — Іван Вітюк, від Пласту — Люба Мостова, а від Української Православної Ліґи Молоді в ЗСА — Ліда Саввон. Апель, яким проводили Богдан Дацківський (від Вільного Козацтва), Володимир Гладич (від 1-ої Дивізії УА)) та Юрій Ференцевич (від Пласту), закінчено під звуки жалобної музики у виконанні сурмача Осипа Головацького. На закінчення цієї частини жалобних урочистостей зібрані перед Церквою-Пам'ятником відспівали „Ще не вмерла Україна". Згідно з дальшою програмою „Владика Мстислав разом з іншими Владиками та священиками посвятив символічну могилу пам'яті жертв великого голоду, яку збудували членкині Сестрицтва Української Православної Церкви, а відтак відправив панахиди над могилами бл. п. митрополита Іоана та бл. п. архиєпископа Володимира, довершивши одночасно посвячення надгробних пам'ятників. Офіційна частина жалобних врочистостей закінчилася біля символічної могили на честь поляглих за волю України. Безпосередньо після цього і по полудні продовжувалися відправи над могилами, а також учасники мали змогу оглянути виставку творів українських мистців та музей Церкви-Пам'ятника.

СПІВРОБІТНИЦТВО УКРАЇНИ З БОЛГАРІЄЮ

Київ.—2 квітня тут відбулося засідання управління т. зв. Українського відділення радянсько-болгарської дружби, на якому голова відділення міністер м'ясної і молочної промисловости УССР А. А. Сенніков поінформував про економічні, наукові і культурні зв'язки між Болгарією та Україною.

Відбулися ширші наради Центрального Комітету Станиславівщини

Нюарк, Н. Дж. — В суботу 5 травня ц. р. тут відбулися ширші наради Центрального Комітету Станиславівщини, присвячені головним чином справі скликання чергового Станиславівського з'їзду й видання Станиславівського альманаху. У висліді нарад вирішено відбути черговий з'їзд Станиславівців й обрано окремий Діловий З'їздовий Комітет у складі: д-р Богдан Олесницький — голова, мґр. Роман Ковальський — заступник голови, мґр. Ярослав Пиндус — секретар, мґр. Івана Лисинецька — імпрезовий референт та інж. Орест Лисинецький — фінансовий референт. Проводила нарадами, в яких взяли участь станиславівці з околиць Нюйорку і Нюарку, президія ЦК Станиславівщини під проводом ред. Богдана Катамая і Лідії Гладкої. Про справи зв'язані із закінченням редаґування і друку Станиславівського збірника звітував ред. Богдан Кравців.

Св. п. Володимир Качмарський, активний учасник революційної боротьби, помер в Ню Йорку

Ню Йорк. — Минулої суботи, 5-о травня, тут помер на 69-му році життя св. п. Володимир Качмарський, колишній член Української Військової Організації та Організації Українських Націоналістів, політичний в'язень польських тюрем та концентраційного табору в Березі Картузькій, кол. пластун куреня „Чорноморці", активний учасник відновлення української державности у Львові в 1941-му році. Панахиди за спокій душі Покійного в понеділок і вівторок 7 і 8-го травня о год. 7.30 вечора в похоронному заведені Петра Яреми, похорон в середу, 9-го травня, о год. 9-ій рано з церкви св. Юра на Український Православний Цвинтар у Бавнд Бруку. Осиротив дружину Ольгу, сина Ореста та дочку Галю з родинами та ближчу і дальшу родину в Україні й Америці.

КОРОТКІ ВІСТКИ

Понеділок, 7 травня 1973

ІНДІЯНИ З ВУНДЕД НІ ПІДПИСАЛИ ДОГОВІР про закінчення облоги цієї місцевости. Цей договір включає докладні постанови про роззброєння мілітаристичної індіянської групи та евакуацію Вундед Ні. Представники американського Уряду повідомили, що біля 40 осіб буде арештовано і над ними відбудеться суд за „збройну ребелію".

ТИСЯЧІ ЖИДІВ ПРОТЕСТУВАЛИ В НЮ ЙОРКУ в неділю 6 травня, домагаючися від Уряду ЗСА конкретних заходів в обороні жидів в СССР, а в першій мірі дозволу на еміґрацію з СССР без сплачування освітнього податку. Демонстрація почалася на П'ятій вулиці і закінчилася перед будинком Об'єднаних Націй і була пов'язана з відзначуванням 25-ліття існування Ізраїлю.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ПРОГОЛОШЕННЯ ЗАМОРОЖЕННЯ ФОНДІВ на субсидіовані будови житлових будинків, Уряд повідомив, що тільки на стейт Ню Йорк буде виділено потрібні фонди на будову 8,800 апартаментів для осіб з низькою заробітною платнею.

КАНЦЛЕР ЗАХІДНЬОЇ НІМЕЧЧИНИ ВІЛЛІ БРАНДТ ВИСЛОВИВСЯ у минулотижневих нарадах з президентом Ніксоном у Вашингтоні проти складення нового Атлантійського чартеру, як це суґерував був Генрі Кіссінджер. Брандт і інші західньо - европейські лідери воліють зберегти чартер, на якому базований Північно-атлантійський Союз (НАТО) і тільки доповнити його чи перевести деякі зміни в ньому. Тому в американсько-німецькому комунікаті наприкінці відвідин Брандта у Вашингтоні не було мови про Атлантійський чартер.

У МОСКВІ ПЕРЕБУВАВ в останніх днях посадник (мейор) Ню Йорку Джон Ліндзі. Він оглядав будову нових мешкальних домів, виряд санітарного відділу у міському управлінні Москви та їздив тамошньою підземкою. Був здивований, що вагони московської підземки — чисті і не замазані хуліганами так, як це дістся в Ню Йорку.

СОВЄТСЬКА ПРЕСА ПРОМОВЧУЄ аферу Вотерґейту, яка від багатьох місяців займає найбільше місця в американській пресі, радіо й телевізії. Московська „Правда" принесла вістку про димісію генерального прокуратора Ричарда Кляйндінста і призначення на його місце секретаря оборони Елліота Ричардсона — не подавши причини тієї зміни...

ДВА ІТАЛІЙСЬКІ АЛЬПІНІСТИ ЗДОБУЛИ найвищий у світі шпиль гори — високий на 29.028 стіп Еверест в Гімалаях. На висоті 17.712 стіп залишились у головній базі з-посеред 134-членної італійської експедиції її 44 члени, 21-річний Кароль Рінальдо і 26-річний Мізуко Мірко, які дійшли на сам шпиль, були в товаристві двох місцевих професійних провідників.

ПЕРШИЙ СЕКРЕТАР КОМПАРТІЇ ПОЛЬЩІ ЕДВАРД ҐЕРЕК ПРИБУВ з офіційними відвідинами до Югославії. Його вітали з великими парадами. Тіто і Ґерек один одного обіймали, а партійно - поліційний апарат зігнав на летовище у Београді на привітання Ґерека маси робітників, державних службовиків і шкільних дітей.

АМБАСАДА ЗСА У СТОЛИЦІ КАМБОДЖИ ПНОМ-ПЕНЮ ПРОГОЛОСИЛА, що вона припиняє щоденне інформування преси про військові й політичні події в тій країні. Сталося це внаслідку протесту збоку керівних кіл Камбоджі, які були невдоволені виявлюванням у тих американських звідомленнях дійсної — невеселої для війська й уряду Камбоджі — тамошньої ситуації.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Нова форма народовбивства

Коли 21 грудня Л. І. Брежнєв говорив про те, що „злиття господарських можливостей і ресурсів усіх республік прискорює розвиток кожної з них", підкреслюючи одночасно, що „економіка Радянського Союзу — це не сума економік окремих республік та областей" і що „це вже давно єдиний господарський організм, який склався на основі спільних економічних цілей та інтересів усіх націй і народностей", — то нікому ще тоді поза совєтськими пляновиками не був відомий плян економічної реорганізації СССР. Тепер уже ясно, що мав на увазі Брежнєв, говорячи про СССР, як „єдиний господарський організм". Йшлося не про що інше, як про започаткування політики, якою перекреслено будь-яку важливість фактичних складових частин СССР — совєтських національних республік.

Хрущовський плян економічного районування СССР ще узглядював національний аспект в СССР, і тому економічні райони покривалися з кордонами окремих республік, поминаючи деякі незначні відхилення. Брежнєвський плян вносить докорінну зміну в дотеперішню практику. СССР буде поділений тільки на сім економічних районів, в яких будуть об'єднані республіки, а їхнє господарство буде підпорядковане вищим реґіональним управлінням. Поминаючи твердження совєтських пляновиків про те, що йдеться тільки про ефективніше використання людських і природних ресурсів, насправді маємо тут справу з рафінованим пляном затирання державних кордонів республік і перетворення СССР на справді унітарну державу з „вищою спільністю людей" — „совєтським народом", який уже не знатиме національного зрізничкування.

Перерозподіл СССР на сім господарських районів має уможливити совєтському режимові у набагато ширших розмірах вимішування населення і приспішити процес асиміляції не-російських народів. З ще більшою силою буде переводитися, як казав Брежнєв, „ломка національних перегородок... формування передумов для дальшого зближення народів СРСР", бо, мовляв, „дальше зближення націй і народностей нашої країни являє собою об'єктивний процес".

Іншими словами, народи СССР стали в обличчі чергового і ще досконалішого пляну їхньої ліквідації, як окремішніх одиниць. Перерозподіл СССР на сім економічних районів треба розцінювати як нову форму народовбивства. Аспект економічної ефективности і доцільности Москва використовує тільки як догідний для цього претекст.

Неоправданий оптимізм

Переслане президентом Ніксоном до Конґресу в минулий четвер Звернення Про стан у світі, яке охоплює 232 сторінки, з'ясовує закордонну політику Америки подібно, як щорічне Звернення Про стан Унії з'ясовує внутрішню політику. Для українців в Америці й усьому світі найважливіше те, що стосується американської політики супроти Совєтського Союзу. Українців найбільше турбує, чи американська політика так далеко пішла вже на шляху співіснування, „пертрактацій замість конфронтації" і масового продажу Совєтам збіжжя та машин, що поза тими деревами затратила образ совєтського імперського лісу.

В останньому Зверненні Ричарда Ніксона український читач може знайти чимале заспокоєння. Із змісту, що його принесли американські газети, виходить, що у своїх філософських міркуваннях на тему „зміненого світу", як і в практичних висновках Ніксон виявляє добре розуміння дальшої загрози для вільного світу збоку агресивного Совєтського Союзу. Він заявляє з притиском: „Не маємо наміру пожертвувати ними (союзниками) у заходах приєднати противників для миру... Стримування не означає кінця загрози... Ці процеси (зросту шансів на мир) вимагають чуйности, твердости і напруження... Тому зберігаємо велику збройну силу, хоч і шукаємо обопільного обмеження зброї..."

Таких тверджень більше, і вони доказують, що теперішня американська державна верхівка здає собі справу з найважливішого: що треба зберігати велику збройну силу, вдосконалюючи її в безперервному суперництві з Москвою, яка безупинно розбудовує свою армію, фльоту й летунство. Власне ті внутрішні суперечності, які існують у паралельному процесі — співіснування Заходу із Сходом та незміненої остаточної совєтської мети „угроблення" Заходу — мусять доводити до висновку, що сучасний „змінений світ" зміниться знову. Ця зміна настане тоді, коли утопічною виявиться надія Ніксона на можливість збудувати „тривку структуру миру" на хитких і крихких підвалинах співіснування й торгування з агресором.

Леонід Полтава

ДО 30-РІЧЧЯ АБН

Під час Другої світової війни в Україні Політична комісія при Проводі Організації Українських Націоналістів Державників, ОУНСД, провадила значну роз'яснювальну роботу серед поневолених Москвою народів. Після багатьох конференцій з представниками різних національностей, включно з народами Уралу, як комі, мордвини й ін., була вироблена спільна політична лінія в боротьбі проти обох окупантів — московського й німецького. Журнал „Наш Фронт" став трибуною, з якої заговорили люди різних народів — про свою тугу за справедливістю.

Мільйонові людські маси рухались на Захід із глибу СССР. Коли восени 1942 року почали діяти відділи УПА, то до них приєднувалися й люди інших національностей, так що скоро довелося творити національні відділи. У свою чергу, творені німцями з полонених із червоної армії національні відділи виминали боїв з УПА, передавали упівцям відомості, в багатьох випадках переходили до УПА із зброєю. На це були різні причини, але все це були вияви туги за правдою, яку Україна вирішила здобувати і обороняти збройно

25 червня 1943 р. відбулася під прикриттям УПА підготовна нарада з представниками різних національностей, а 21-23 листопада — Перша Конференція Поневолених Народів Східньої Европи і Азії. Вона відбулася в Житомирських лісах. Крім українців, були приявними: 2 білоруси, 5 грузинів, 6 азербайджанців, 4 вірмени, 2 татари, 2 осетинці, 1 кабардинець, 1 башкир, 1 чуваш, 6 туркестанців, 5 узбеків і 1 казах. Напередодні Конференції відбувся бій з німецьким відділом, який лісовими дорогами прямував якраз до місця Конференції. До бою пішли не тільки упівці та члени революційної ОУН, а й більшість учасників Конференції. Боєм командував майор-грузин.

Учасники Конференції розглянули політичне становище у світі та в СССР і намітили головні напрямні спільної боротьби проти обох окупантів — за власні національні народоправні держави. Тоді вирішили створити Національний Комітет Поневолених Народів — праобраз Антибольшевицького Бльоку Народів — АБН. Конференція винесла ряд постанов, ухвалила відозви до народів Східньої Европи та підсовєтської Азії, звернення до населення та до червоних партизанів, яке закінчувалося закликом: „Вперед! За волю поневоленим народам! Смерть Гітлерові і Сталінові!" (Див. „АБН в світлі постанов Конференцій", Видання ЗЧ ОУН, 1956 р.).

∵

У Мюнхені в 1946 році на черговій Конференції Національний Комітет Поневолених Народів був зреорганізований в Антибольшевицький Бльок Народів. Від 1948 р. Центральний Комітет АБН очолив вибраний тоді колишній прем'єр Тимчасового Правління України з 1941 р., в'язень гітлерівського кацету, визначний діяч ОУН Ярослав Стецько.

З 1949 р. ЦК АБН почав випускати з рамени Пресового Бюра АБН інформативно-пропагандивний - двомісячник (у деяких роках місячник) під назвою „АБН-Кореспонденс" англійською мовою (іноді також німецькою та французькою). Його першим редактором був д-р Д. Вальчев, колишній державний секретар Болгарії; довгі роки „АБН - Кореспонденс" та інші видання АБН редагує мґр Слава Стецько.

Між визначними діячами АБН треба назвати угорця полк. Фаркаша де Кісбарнака, грузина Н. Накашідзе, болгарина Х. Статева, білоруса проф. Р. Островського, литовця Й. Гітіса, хорвата д-ра А. Іліца, туркестанця д-ра Каземі, недавно померлого д-ра Чтібора Покорного та багатьох інших, про яких автор не має відомостей. У ЗСА відомий активністю в АБН болгарський діяч д-р І. Дочефф, а з українців д-р Нестор Процик, інж. М. Шпонтак, п. Лев Борщ та ін.

∵

АБН виявляє багатосторонню діяльність. Це і роз'яснювальні листи, і меморандуми, і повідомлення, і звернення до урядів різних держав та до ОН, і видання різномовних публікацій, що викривають московський імперіялізм, і влаштовування масових антикомуністичних демонстрацій від Мюнхену до Лондону і від Оттави до Канберрі та Буенос Айресу; це також участь АБН в світових антикомуністичних організаціях як ВАКЛ — Світової Антикомуністичної Ліґи. Завдяки заходам голови ЦК АБН Ярослава Стецька та делеґацій АБН з Европейської Ради Свободи, Азійської Ради Свободи та з Світової Антикомуністичної Ліґи вивітрились остаточно будь - які промосковські наставлення — в резолюціях цих організацій тепер виразно закликається до дальших змагань проти Москви, як носія імперіялізму та поневолювача народів.

АБН живо реаґує на події в СССР, а зокрема в совєтській Україні, стараючись у міру спроможности на них впливати то шляхом окремих радіопересилань, то відповідними друками, співпрацюючи з Організаціями Українського Визвольного Фронту. Коли в Угорщині вибухнуло протимосковське повстання, АБН перекинув туди тисячі листівок - закликів до українських солдатів і офіцерів, щоб вони не воювали проти повстанців, які, б'ючись за незалежну угорську державу, змагалися тим самим і за незалежну українську та інші держави.

Спираючись виключно на

(Закінчення на стор. 8-ій)

Микола Приходько

КИТАСТИЙ І ЙОГО ГАЙДАМАКИ

Часом дорікають мені знайомі: „Чому ви, ніби якось відійшли від нашого громадського життя, майже не видно й не чути вас на громадських зібраннях. Дехто каже, — загородилися тим, що осягнули собі становище, опублікували книжки..." Зовні ніби так, але насправді далеко від правди. Ні мій тато, замордований московськими садистами на 73-му році життя, ні я, ані хто з нашої родини не цуралися наших людей. Завжди вітали їх, як найрідніших, у нашій „куркульській" хаті на Полтавщині. Зневохотила мене до зібрань і дискусій дивовижна і рішуче неприродна незгода на еміґрації, де ви чусте, наприклад, таке „Я демократ, але я б повішав тих бандерівців!" чи звичайно, навпаки. У тих обставинах, я радий, що якось віджив, побувавши двічі в українському соборному Клівленді — на Шевченківському концерті, а цими днями — на ювілейному концерті бандуристів Григорія Китастого, що там розпочали чергове турне по Америці й Канаді.

Губернатор Огайо, мейори Клівленду й Парми проголосили в грамотах, із золотими печатками, День Українських Бандуристів, з нагоди їхнього 35-річного перебування на землі Вашингтона.

Соборна українська громада Клівленду, щиро загостила у себе Китастого і доручила п. Кутєві і д-рові Катерині Кохно сердечно привітати його й бандуристів на концерті.

На Великодньому прийнятті для бандуристів, після концерту, під керівництвом розкуркуленої п-і Свириденко, в залі православної церкви св. Володимира, — підійшов до мене мій новий приятель, д-р Дмитро Павлишин, завзятий співак Метрополітального (соборного) хору Клівленду: „... Миколо, який я радий, що заля на концерті бандуристів буле переповнена. Наш митрат три неділі підряд оголошував про цей концерт і просто наказував парафіянам на нього йти." А за кілька хвилин підійшов Зенон Лішчишин, провідний муж православної громади св. Володимира: Миколо, я радий, що бандуристи мали такий успіх у нашому Клівленді!" Це — розмова двох свідомих, сердечних українців, що співають разом, як робіни, у Метрополітальному (соборномі) хорі Клівленду. Бо ж задля тих Морозів, Чорноволів, що їм сьогодні ім'я Леґіон на нашій батьківщині, — ми мусимо твердо стояти на соборницьких становищах.

Розсувається завіса і сцена наповнюється козацькою ходою бандуристів, засипаних щирими оплесками. Жовті жупани в центрі і два блакитні на межах, на плечах двох чудових молодиків. А за ними, як уже поставали, — такий щирий наш, селянський, ніколи не претенсійний — Григорій Китастий.

І той Китастий, у куценькій, зворушливій жупанині, зі своїми соборними гайдамаками, проспівали українській громаді Клівленду чудову програму нової пісенної подорожі по Американському континентові — на славу нашій батьківщині.

Їхали ми з Китастим на концерт і він по дорозі мені сказав: „Дивись, Миколо — це одна ознака соборницької солідарности. Бракує мені трохи тенорів. Я написав про те Хоминові з бандерівського хору в Торонті. І бачиш, залишає роботу, інші справи й їде з нами. То є українське братерство"...

Я слухав капелю може з 300 разів — у Києві; під час моїх подорожів з нею по Волині, Галичині; під бомбами в Австрії й Німеччині. Знаю, що капелянська симфонія — Звшан-зілля не тільки для такої еміґрантської душі, як моя, що (природно) завмирає вже, — а найважливіше для наших юначок і юнаків, що приходили під час перерви поцілувати Китастого, ги якогось, омріяного в залі, бандуриста за пісню, що лягла лавровим листком на серце, яке ніколи не билося на Україні, але відчуло її поклик зі струн бандури і симфонії рідної пісні.

Є чимало нових пісень у репертуарі цього турне і навіть така тяжка до виконання, як „Діду мій, дударику" — нашого геніяльного, замордованого московським чекістом, серед ночі, в хаті його батька, Миколи Леонтовича.

Казав мені, правильно, Китастий: „Відчуваєш, Миколо, як відмолодилася пісня капелі. Я радий, що ще маю творчу силу передати їй моє сердечне надхнення до нашої пісні. Вона й мене наснажує".

Дуже мені, безпартійному слухачеві, сподобалося, що Китастий проголосив несподівано, що пісню „Ой, у полі жито копитами збито" капеля присвячує пам'яті покійного, полум'яного патріота Дмитра Донцова, що як і Микола Міхновський по другий бік Збруча, присвятив своє життя проповіді українського націоналізму, проти московського окупанта.

Посередині заключної пісні, Г. Китастий, — повернувся до авдиторії — підтримати хор у могутній Шевченківській пісні „Реве та стогне Дніпр широкий". Чудово прозвучала братерська, — пісня капелі й тисячної авдиторії...

Не можу собі уявити, щоб хтось з присутніх на тому животворчому концерті бандуристів у Клівленді, відмовився сказати: Слава Григорієві Китастому і його соборним гайдамакам!

P. S. Плян теперішнього турне капелі бандуристів: 5-го травня — Сан Дієґо; 6-го — Лос Анджелес; 8-го — Сан Франсіско; 10-го — Портленд; 11-го — Ванкувер; 12-го — Калґарі; 13-го — Едмонтон; 15-го — Саскатун; 16-го — Ріджайна; 17-го — Вінніпеґ; 18-го — Тандер Бей; 19-го — Мінеаполіс; 20-го — Чикаґо.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редаґує інж. Лев Яцкевич

ЧИ СВІТ ПЕРЕНАСЕЛЕНИЙ?

Наша чудова плянета Земля може стати раєм або пеклом для людства в 2000-му році. Такої думки є професор біохемії Бостонського університету і відомий письменник наукової фантастики І. Асімов, який в половині січня цього року взяв участь в дводенній конференції в готелі Беллвю - Стретфорд у Філядельфії. Завданням тієї конференції було проаналізувати засоби та соціяльні зміни, потрібні для поліпшення життя старших віком людей та мешканців міст в недалекому майбутньому.

На думку Асімова найбільшою небезпекою для людства є перенаселення та занечищення довкілля, яке може довести до упадку технології і створення хаосу на нашій плянеті.

Зріст забруднення довкілля по Другій світовій війні не означає, що наші попередники були кращими чи розумнішими за нас, лише що вони не мали ще технічних можливостей нищити нашу плянету в такий спосіб, як це ми робимо тепер. Технологічне марнотратство, неймовірно скорий ріст населення та ворожнеча поміж поодинокими клясами і станами населення веде, на його думку, до знищення нашої цивілізації. З цієї причини він вважає, що найважливішою справою під теперішню пору є впровадження контролі народин, якщо не хочемо „завалитися" під тягарем наших власних тіл.

Бо вага населення людства при теперішній популяції буде дорівнюватися в 2000-му році вазі нашої плянети, а в році 3500-му — вазі цілої соняшної системи.

Абстрагуючи від стислости та докладности його обчислень і деякого перебільшення, міркування Асімова збігаються дуже близько з міркуваннями англійського економіста О. Томаса, Роберта Мальтуса, які він 175 років тому з'ясував у своєму творі „Дослідження закону про перенаселення".

Мальтус твердив, що ріст населення нашої плянети випереджає збільшення засобів існування, бо народонаселення зростає в геометричній пропорції (1, 2, 4, 8, 16...), подвоюючися кожних 25 років, а кількість засобів існування зростає в аритметичній пропорції (1, 2, 3, 4, 5, 6...), при чому родючість землі чимдалі обнижується. Маючи це на увазі, Мальтус відстоював необхідність вживати заходів, щоб обмежити народонаселення.

Виявляється, що хоч Мальтус не передбачив можливости збільшення видатности землі з поміччю штучних погноїв та комаховбивчих засобів, його теорія перенаселення не втратила своєї актуальности по 175 роках, хоч тепер вона набрала нового аспекту і є більше витонченою за детермінізм Мальтуса.

Моодерні мальтузіянці, крім харчової проблеми, беруть до уваги ще згущення, заникання вільного простору, недостачу води і вичерпування мінеральних та енерґетичних засобів.

Немає сумніву, що проблема популяції є дуже складною з релігійних, соціяльних, психологічних, медичних, політичних та економічних оглядів. А проте, вона мусить бути якось розв'язана, бо з бігом часу щораз більше ускладнюється. В 1-му році християнської ери населення світу дорівнювалося приблизно 210 мільйонам, в 1000-му році — 284 нам, в 1000-му році — 750 мільйонами, в 1800-му — 1-му більйонові, а в 1900-му — 1.65 більйона. В 1970-му р. населення світу зросло до 3.6 більйона. Обчисляють, що в 2000-му році воно щонайменше подвоїться. Як бачимо, людство потребувало кількадесят тисяч років, щоб осягнути цифру 1-го більйона, що стало, до речі, дійсністю лише в 1800-му році нашої ери. Але вже за 175 років ця цифра зросла на 2.5 мільйона людей. При такому рості населення за наступних 30 років населення світу збільшиться від 2.5 до 3.5 більйона. Поза 2000-им роком воно зросте до астрономічних цифр.

Тепер візьмім до уваги зріст населення в Північній Америці, де до часу приїзду пілігримів жило 3-5 мільйонів індіян, тобто тубільного населення, а вже 1900 р. при майже цілковитому винищенні автохтонного населення, кількість мешканців дорівнювалося 76 мільйонам. Ця цифра піднеслася тепер до 210 мільйонів. Приймаючи пересічно двох дітей на родину, населення Америки за 40 років дійде до 300 мільйонів, при трьох дітях на родину ця цифра дійде до 400 мільйонів, тобто приблизно населення буде вдвоє більше, як сьогодні. Річні зміни в прирості населення Америки невеликі, але цей приріст постійний, і за 10 років він може принести страшні зміни, що потрясуть соціяльними та економічними онсовами цілої Америки.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ КОНСУЛ КУБИ В ОДЕСІ ВІДВІДАВ КИЇВ

Київ. — З 24 по 27 квітня тут побував Оскар Гонсалес Луґонес, генеральний консул Куби в СССР, якого бюро находиться в Одесі. За повідомленням РАТАУ він „мав розмови в міністерствах закордонних справ УРСР, вищої і середньої спеціяльної освіти УРСР, м'ясної і молочної промисловости УРСР". Міністер закордонних справ УССР Г. Шевель дав на його честь сніданок.

Володимир Біляїв

МИКОЛА КУЛІШ

(КІЛЬКА ДУМОК З ПРИВОДУ СОРОКЛІТТЯ З ДНЯ НАСИЛЬНОЇ СМЕРТИ ДРАМАТУРГА)

(2)

В цім була особиста трагедія Куліша і трагедія свідомих українців його покоління, які зробили подібний йому вибір. Вони ж бо допомогли здобути Москві перемогу над національно-державними селами України а України пролетарської „загірної комуни" під централістичним тиском Москви побудувати не спромоглися. Доля цього покоління є добрим доказом на те, що „слова про право бідних" є, на жаль, тільки — слова, що інтернаціоналізм — це тільки інструмент російського великодержавства і що-будь-яке співжиття із будь-якою Росією для України має смертельні наслідки: якщо не національну смерть, то національну кастрацію, яка запобігає продовженню життя і є зародком смерти.

У підрежимних писаннях про Миколу Куліша сьогодні дуже підкреслюється якраз момент його командування Першим Дніпровським полком. Дехто навіть робить його комісаром того полку, що є неправдою. Комісари червоних полків після перемоги комуністів посувалися дуже високо по драбині партійної ієрархії. Комісаром Дніпровського полку в дійсності був Захар Мехліс — жид з України — який пізніше став членом ЦК ВКП(б), головним редактором „Правди", а перед Другою світовою війною — начальником Головного Політичного Управління совєтських збройних сил.

Цікавим є також той факт, Що Микола Куліш, мавши закінчену старшинську освіту, бойовий досвід і бувши людиною великої особистої відваги (під час Першої світової війни він був нагороджений золотою зброєю), не залишився на військовій службі, як це зробили багато з його земляків, що пізніше стали генералами, ба, навіть маршалами Совєтського Союзу. В повоєнні ж часи Микола Куліш пішов на підрядні становища в системі народної освіти, а пізніше віддався цілковито літературній праці. Те, що Миколу Куліша у вересні 1934 року з партії „вичистили", є доказом того, що ніколи той партквиток не був для нього засобом забезпечення себе і своєї родини, а, за висловом його дружини Антоніни, „ярмом на шиї".

Тягар Кулішевого таланту

Потягнення до писання Микола Куліш виявив у себе ще на гімназіяльній лавці, редагуючи шкільний журнал „Наша Жизнь", а у 1918 році почав писати роман „Леміш". Прототипом героя цього роману, як згадує його дружина, був він сам. В юнацькі роки була написана п'єса „На рыбной ловле", текст якої загубився. В 1923 році, працюючи в системі народної освіти, він почав писати п'єсу „97", яку пізніше Юрій Шерех, поряд з другою п'єсою „Комуна в степах", назве „наївним твором".

Не можна заперечувати цього твердження відомого нашого критика, коли взяти до уваги, що ці ранні твори Миколи Куліша були агітаційними в своїй інтенції і виконанні. Але вже і в оцих наївних творах помічається щось цілком відмінне від існуючих на той час драматичних творів повоєнної дійсности. Ті твори стали протилежністю спростаченої безсюжетної агітації. „П'єса — шматок життя", назвав її автор. Беручи за тему цього твору існуючу тоді боротьбу між несколективізованим заможним селянством і безземельною біднотою під час голоду 1921 р., Микола Куліш створив дійсно шматок життя, а не агітку, мистецький твір, здобувши собі право називатися творцем пореволюційної української драматургії. Автора цікавили голод, холод, шляхетність та здичавіння людини і страждання з тим пов'язані. В ній, як і в усіх наступних драматичних творах, були відсутніми поза, штучність, розрахунок і підпадання моді. Все це в цілості і є ознакою великого мистецтва. Остап Вишня тоді захоплено писав:

„От вона справжня, життя, з макухою й з кураєм революція... Отака революція, жива, як мать сира земля правдива, не з отих п'єс і оповідданнів, отих, — простіть мені на цім слові! — драматургів і письменників, що ото обов'язково у пролозі „Інтернаціонал", а в епілозі аж два „Інтернаціонали", а посередині на цілих п'ять дій отаке-е-е-нний пшик „пролетарської ідеології"... Оце — вона! Це — революція!".

Микола Куліш з юнацьких років прагнув знайти своє життьове призначення в літературі, музиці й театрі. Ці три стихії поєдналися в природнім обдаруванні Куліша в єдине ціле.

„Загальновизнано, що талант мистця, — не професія і не посада, це його суть і його доля", — пише Наталя Кузякина в книзі „П'єси Миколи Куліша" (Радянський Письменник, Київ, 1970 р.). І доля драматурга стала дуже гіркою долею в совєтській дійсності. „Справжній Куліш, — каже Юрій Шерех, — почався зустрічами з Курбасом і „Народним Малахієм", і тоді на роки починається „травля" Куліша і Курбаса тією прокурорською критикою (прокурорською тому, що пізніше такі літературні статті підшивалися до прокурорського акту обвинувачення), тією критикою, яка одного і другого уважала чужими для радянської дійсности і пролетарської літератури і мистецтва талантами".

У всіх своїх творах Микола Куліш виявив себе новатором і творцем нового українського театру, тому його постать може по праву стояти поруч таких видатних творців драми першої половини XX століття, як Юджін О'Нійл, Луїджі Піранделло та Бернард Шов. Розмір таланту Куліша викликав захоплення його сучасників. Лесь Курбас уважав його геніяльним драматургом, і його погляд не був одинокий. Тієї ж думки були багато інших сучасників, діячів української літератури того часу, та й не тільки української, але й німецької, грузинської і навіть російської. В умовах совєтської дійсности кожну п'єсу мусів затвердити реперткому — цензурна партійно-державна установа, кожну п'єсу цього видатного драматурга мусіли ще перед її друком читати члени всесильного ЦК партії. Майже кожний текст він мусів по кілька разів переробляти, і ніяка редакція не була остаточною. Сучасні підрежимні критики запевняють, що кожна переробка Кулішевої п'єси надавала їй більше сили, робила її мистецько досконалішою і вартісні шою. Не може нічого бути далі від такої антимистецької галіматії. Якби це було правдою, — зауважує Ігор Качуровський, — то це перевернуло б шкереберть усі дотеперішні закони розвитку мистецтва. Адже в історії літератури досі було відомо, що всі переробки, зумовлені позамистецькими чинниками, катастрофально знижували мистецьку вартість твору".

Тому сьогодні в Україні твори навіть частково реабілітованого драматурга знаходяться під замком партійної великодержавницької цензури. Русифікаторській політиці зовсім не на руку популяризація навіть перероблених самим автором, але явно „націоналістичних і контрреволюційних творів" Миколи Куліша. Поза нічого не значущими згадками про Миколу Куліша в „Історії української літератури", Українській Радянській Енциклопедії, в статтях і кількох книжках про творчість драматурга, без публікацій його творів, без вистав їх на сценах українського театру адекватними по таланту акторами, сучасний українець не спроможеться оцінити повноту сили його таланту і вагу втрати його для української культури і загальнолюдської також.

Видно, що партійним наглядачам залежить на тім, щоб прізвище Куліш асоціювалося в уяві сучасника із шпоняною степовою стравою, і щоб про нього знали тільки, як про „вірного сина партії та активного учасника громадянської війни".

(Закінчення на стор. 7-ій)

ЦЬОГО РОКУ СПОВНЯЄТЬСЯ 80-РІЧЧЯ „СВОБОДИ", ЯКА ВИДВИГНУЛА ІДЕЮ СТВОРЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЩОБ СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ І РЕСУРСАМИ БУДУВАТИ КРАЩЕ МАЙБУТНЄ УКРАЇНЦІВ У НОВОМУ СВІТІ ТА ДОПОМАГАТИ РІДНОМУ НАРОДОВІ В ЙОГО ЗМАГАННЯХ ДО ВОЛІ І НЕЗАЛЕЖНОСТИ. УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ УЖЕ 80 РОКІВ ЗДІЙСНЮЄ ЦЮ МІСІЮ. СВОЇМ ЧЛЕНСТВОМ І СВОЄЮ ПРАЦЕЮ В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ МИ СПІЛЬНО ЇЇ ЗДІЙСНИМО.

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

РІК XX. ТРАВЕНЬ, 1973 Ч. 5 (181)

Атанаса Т. Кобрина переобрано головою Боффалівської Округи УНС

У п'ятницю 30-го березня 1973 р. в Українському Народному Домі відбулися річні загальні збори місцевої Округи Українського Народного Союзу, яка об'єднує 10 Відділів. Збори відкрив голова Атанас Кобрин, вітаючи присутніх, зокрема головного предсідника УНСоюзу Иосипа Лисогора і обласного організатора Василя Оріховського.

Атанас Кобрин

На внесення Марії Гаравус вибрано Президію Зборів: Атанас Т. Кобрин — голова, мґр Іван Гаврилюк — секретар. До Почесної Президії попрошено головного предсідника УНСоюзу Иосипа Лисогора. Про минулорічну працю звітував Атанас Т. Кобрин. Округа здобула в минулому році 62 члени. Після дискусій, на внесення Контрольної Комісії, уділено звільнення Управі і передано голос головному предсідникові УНСоюзу Иосипові Лисогорові. Головний предсідник дав загальний огляд праці на терені Округи. Поінформував про стан будови нового будинку, заплановані акції у зв'язку з недалеким 80-річчям УНС, та цьогорічним ювілеєм „Свободи". Головний предсідник з'ясував задовільний фінансовий ріст і розвиток УНСоюзу.

Обласний організатор Василь Оріховський подав стан Округи на організаційному полі, накреслюючи завдання Відділів і Округи на біжучий рік, які мали б запевнити Окрузі передове місце. заявив також свою готовість до співпраці з Відділами.

До нової Управи, на голову якої переобрано знов Атанаса Т. Кобрина увійшли: Р. Конотопський — заступник голови, мґр Іван Гаврилюк — секретар, Олександер Коваль — касир, проф. Олександер Бережницький — організаційний референт. До Контрольної Комісії увійшли: Слава Шишка — голова, Марія Гнатик і Марія Гаравус — члени.

Степан Гавриш переобраний 11-ий раз на голову Окружного Комтету Відділів УНС у Філядельфії

Філядельфія, Па. — У неділю 4-го березня ц. р. Окружний Комітет Відділів УНС Філядельфії та околиці, відбув в залі УСТ „Тризуб" 35-ті ювілейні річні загальні збори, під час яких обрано Окружну Управу на чолі з переобраним 11-ий раз на голову Степаном Гавришем — головним радним і асистентом керівника організаційного Відділу УНС.

Степан Гавриш

Збори відкрив С. Гавриш, а о. пресвітер Омелян Мицик провів молитву, при чому вшановано померлих членів, а головно голову 156-го Відділу Івана Ямчака і голову 62-го Відділу Василя Дуліряка. До почесної Президії запрошено о. пресвітера Омеляна Мицика, головного предсідника УНС Иосипа Лисогора, почесного голову Округи д-ра Володимира Галана, головних контролерів проф д-ра Богдана Гнатюка і д-ра Івана Скальчука, голову Лігай Велійської Округи головну радну Анну Гарас, колишнього головного радного Івана Одежинського і почесного голову 45-го Відділу Миколу Сеника, та о. протоієрея Михайла Борисенка. Зібрані вітали дружину предсідника УНС п-і Марію Лисогір, яку представив голова Округи.

Президію зборів на внесок інж. Івана Скіря обрано: д-р Володимир Галан — голова, проф. д-р Богдан Гнатюк і д-р Іван Скальчук — заступники голови та Омелян Барилка — секретар. Номінаційну Комісію на пропозицію Петра Тарнавського обрано з 5-ох осіб: Петро Щерба, інж. Андрій Заброцький, Іван Бабяк, Иосиф Хома і Стефан Филик.

Перебираючи ведення зборами голова Президії заявив, що тяжко є йому повірити в це, що вже минає 35 років, від часу, як він 1938 р. зорганізував „Філядельфійську Союзову Округу, якої був 25 років головою, до часу, коли 1962 р. передав головство теперішньому голові С. Гавришеві.

Уступаючий голова Округи, подав огляд творення Округи з-перед 35 років, відтак розказав про працю Округи за останніх 10 років його урядування на пості голови. Від 1962 до 1972 Округа збагатилась на 5 нових Відділів. Рівнож в тому часі Відділи Округи збагатили УНС 5,209 новими членами. За ці здобутки Округа як трикратний першун здобула на власність прапор та 8 почесних плякет за різні організаційні успіхи. Звітуючи за каденційний 1972 рік, висловив подяку і признання всім Відділовим урядовцям Округи за організаційну співпрацю ,яка вже четвертий раз зістала чемпіоном, здобуваючи 425 нових членів. Говорячи про організаційні успіхи, голова відзначив найкращі Відділи та їхніх секретарів — організаторів, які дали 10 і більше членів в звітовому році. Він подякував Іванові Одежинському, за це, що почав знову працювати для розвитку Союзу. Також він згадав і про вдалий „День УНС Філядельфійської Округи", що відбувся в Трентоні під головуванням Миколи Голінка. Звіт голови доповнили секретар Петро Тарнавський і касир Іван Данківський. За Контрольну Комісію звітував голова мґр

(Закінчення на стор. 5-ій)

Ярослав Падох

ЧИМ Є І ЧИМ ПОВИННІ СТАТИ ОКРУЖНІ КОМІТЕТИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

(Доповідь на Першій Конференції голів Окружних Комітетів на Союзівці 4 і 5-го листопада 1972 р.)

Ледве чи є краща нагода й більша потреба з'ясувати собі, чим були досі Окружні Комітети Відділів Українського Народного Союзу й чим вони могли б стати для добра нашої установи. Відповідь на ці питання має дати наш панель, в якому засідатимуть наші найбільш досвідчені в цьому ділі обласні організатори, які стоять у постійнім зв'язку з Окружними Комітетами й з ними та їх проводом — Окружними Управами, часто стрічаються. Тому ці слова є неначе введенням до панелю й його дискусії, яка, сподіємося, не обмежиться лише чотирма панелістами, а охопить приявних голів Окружних Комітетів. Сподіймося, що ця конференція, яка є новою в нашім союзовім житті, та панель з його дискусією причиняться до вияснення сучасної ролі Окружних Комітетів і намітять шлях їх дальшої еволюції, як повноцінних клітин нашої установи й ґарантів її постійного росту та активности.

Чим є Окружні Комітети

Історія Окружних Комітетів поділяється на два періоди: до і після п'ятдесятих років. Декілька Комітетів існують вже тридцять або й більше років, як наприклад у Чикаґу, але в своїй масі Комітети постали під кінець 50-х років, коли поділено цілу територію, на якій діє УНСоюз, на Округи, й утворено тридцять Округ, до яких, після консультації з місцевими Відділами, включено всі Відділи їх сусідства. З приводу великого віддалення та розпорошення деяку кількість Відділів не приділено нікуди й комунікація з ними обмежується до зв'язку з головною канцелярією та спорадичних відвідин Відділів головними урядовцями чи обласними організаторами. Під цю пору таких необ'єднаних Відділів є 21.

Досі Окружні Комітети, поза деякими винятками, як наприклад чикаґівського Комітету, який має власний дім, обмежуються до вдержування зв'язку з головною канцелярією та допомоги при скликанні окружних загальних зборів, з виборами Окружної Управи і так званих організаційних, присвячених членським кампаніям, здебільшого скликуваним на прохання головної канцелярії. Отож, посередництво між головною канцелярією та Відділами Округи є під цю пору найважнішою функцією, щоб не сказати завданням, Окружних Комітетів. Очевидно, на цьому вона повністю не кінчається, бо треба врахувати нечисленні окружні курси для вишколу й перевишколу секретарів та організаторів й виконування деяких спеціяльних доручень головної канцелярії та влаштовування окружних імпрез, як Союзових Днів, пікніків тощо, але й це відноситься лише до нечисленних Округ.

Заходи поширити статутову й організаційну бази Комітетів

На ряді останніх Конвенцій були заходи, щоб краще використати потенціял Окружних Комітетів а особливо втягнути Округо в постійну, систематичну та відповідальну акцію, передусім призначену для організаційних заходів для побільшення членства УНС, що з кожним роком стає труднішим з різних причин, зокрема з приводу повного припинення еміґрації з України. Особливо остання Конвенція і її Статутова Комісія вели заходи в тому напрямі, але не зуміли знайти відповідної розв'язки й всі заходи розвіялися в конвенційному гаморі.

Ухвала Головного Уряду утворити тимчасову Статутову Комісію, яка опрацювала б для майбутньої, вже не дуже віддаленої від нас, конвенційної Статутової Комісії пропозиції змін, дає основу думати, що майбутня Конвенція буде підготована до того, щоб сказати в справі Окружних Комітетів своє зріле слово й запропонувати відповідні рішення. Ця перша конференція голів Окружних Комітетів може дати цій комісії ряд суґестій для її праці.

Постійний порядок змін такий, що найперше родиться потреба, а так правники чи досвідчені адміністратори знаходять правне оформлення вже доспілого переконання суспільности, чи її поодиноких груп. Отож наша дискусія на цій конференції має нагоду ствердити, чи є по треба зміни характеру та завдань Окружних Комітетів, та якої саме. Тим то вага сьогоднішньої конференції є куди більшою, як наша зустріч і закріплення наших товариських зв'язків й нарада над організаційними справами, включно з успішним закінченням цьогорічної кампанії. Отже, ведім наші наради із цим далеким прицілом.

Що потрібно?

(1) Окружні Комітети повинні б стати справжнім посередником у всіх громадських справах між головною канцелярією й Відділами на терені своєї Округи. Життя покаже, які справи й завдання до цього надаються.

(2) Окружні Комітети повинні вдержувати найтісніший зв'язок із Відділами. Вони повинні їх відвідувати, а зокрема посилати своїх делеґатів ня всі збори, а передусім на загальні збори. Це повинно стати обов'язковим завданням Окружних управ.

(3) Округи повинні дати всяку потрібну допомогу Відділам, включно з допомогою в здобуванні членів, коли відділова управа не може чи не вміє собі з цим дати раду. Поучення, початкові відвідування кандидатів на членів із секретарем Відділу можуть дати неоціненну користь для Відділу й то на постійне.

(4) Округи повинні уважати своїм першим обов'язком заанґажувати окружного організатора по змозі такого, що має вільний час, або є вже на пенсії. Він мав би обов'язок допомагати всім Відділам Округи.

(5) Округи повинні координувати працю Відділів, зокрема виконування їх квот нових членів. і при потребі допомогти у виконанні квот.

Не єдиним, але важливим зокрема під оглядом психологічним було б влаштування спільної акції організування членів на терені одного Відділу і для того Відділу силами більшої кількости сусідніх союзових організаторів чи секретарів. Адже будували колись громади не лише громадські чи суспільні доми спільною „толокою", але й відбудовували спалені доми поодиноких місцевих громадян.

(6) Спільна братсько-допомогова акція силами всієї Округи для поодиноких Відділів, чи осіб. Пригадую недавну обмежену до головної канцелярії допомогову акцію для поводян. Відновлення й то громадно, всією Округою, колись так живих і важливих для розвитку УНСоюзу, братських акцій, як відвідування недужих, піклування їхніми рідними на час недуги батька родини чи матері малих дітей, участь у похоронах з прапорами, складання вінків і квітів на могилу чи труну покійних членів тощо, а за життя — пошановування піонерів та відданих працівників Відділу та всієї місцевої чи окружної громади — все це має неоціненне значення також для нашої організаційної акції для здобування нових членів. Колись такі живі ці об'яви братерськости членів тепер швидко заникають. Іноді на похорон довголітнього й заслуженого члена не прийде навіть секретар, що й говорити про інших урядовців чи членів Відділу!

(7) Постійна й дбайливо плянована і щорічно повторювана загальна союзова імпреза, як Союзовий День, пікнік, прогулька, зокрема на Союзівку тощо для ширшого громадянства, на якій члени УНСоюзу відігравали б ролю господарів. Це дасть повагу УНС в Окрузі і в поодиноких місцевостях та допоможе їм успішніше здобувати членів. Але ці ім-

(Закінчення на стор. 5-ій)

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно - американському континенті для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливости, „Свобода" публікує в цій кампанії фотознимки новоприєднаних молодих членів УНСоюзу, якщо — очевидно — ці фотознімки нам надіслано.

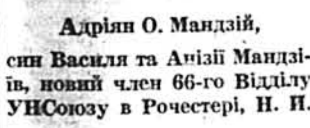
Христя і Оксана Підгорецькі,

доні Олени і Романа Підгорецьких, нові членки 5-го Відділу УНСоюзув в Астарії, Н. П.

Ліза Іванна Шевченко,

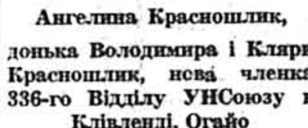
доня Юрія та Анни Шевченко, нова членка 5-го Відділу УНСоюзу в Асторії, Н. И.

Адріян О. Мандзій,

син Василя та Анізії Мандзіїв, новий член 66-го Відділу УНСоюзу в Рочестері, Н. И.

Ангелина Красношлик,

донька Володимира і Кляри Красношлик, нова членка 336-го Відділу УНСоюзу в Клівленді, Огайо

Ерика-Сонні Емрич,

нова членка 106-го Відділу УНС, народилася в Чикаґо 24 лютого 1972 р. Батьки — Роберт і Христина зр. Рибій. Мати це дочка довголітніх членів УНСоюзу Стефана і Юлії Рибій. Батьки Христини після виплачення своїх грамот — вписалися на ново. Христина і її братчик Петро є також членами УНСоюзу. Словом примірна Союзова Родина.

Ігор Підгорецький,

син Ярослава та Євгенії Підгорецьких, новий член 5-го Відділу УНСоюзу в Асторії, Н. И.

Олена Підгорецька,

донька Ярослава та Євгенії Підгорецьких, нова членка 5-го Відділу УНСоюзу в Асторії, Н. П.

Мирон Мирон,

син Андрія та Марії Мирон, новий член 5-го Відділу УНСоюзу в Асторії, Н. И.

Ляриса Катречко,

доня Валентина та Ніни Катречко, нова членка 54-го Відділу УНСоюзу в Ню Гейвен, Конн.

Андрій Мисько,

син Богдана і Христини Мисько, новий член 5-го Відділу УНСоюзу в Асторії, Н. И.

Леся Мирон,

доня Андрія і Марії Мирон, нова членка 5-го Відділу УНСоюзу в Асторії, Н. И.

Пластовий Відділ УНС у Торонті розгортає працю

У четвер 12 квітня ц. р. о 8-ій год. вечора в приміщенні Пластового Дому при вул. Блюр Захід, в Торонті, відбулися перші ширші сходини Пластового Відділу ч. 442 ім. І. Мазепи, зорганізованого у грудні 1972 р. Сходини відкрив голова Відділу І. Велиґорський, вітаючи пластових діячів, та головного радного і обласного організатора В. Дідюка, якого й попросив до слова. В. Дідюк, переповівши про обставини зорганізування Відділу, до чого головно причинився головний секретар УНС д-р Я. Падох, та окружний організатор із Боффало пластовий сеньйор проф. А. Бережницький, подав про його сьогоднішній стан членства, та плян організаційної праці на найближчий час, підкреслюючи вагу і потребу існування Відділу в Пластовому середовиці, та можливість його росту.

Теперішня Управа Відділу: І. Велигорський — голова, Ярослав Хоростіль — фінансовий секретар, А. Горбань — помічний секретар, С. Геник-Березовський (м) — касир. Контрольна Комісія: інж О. Тарнавський і Я. Горбань.

У дискусії слово забирали: Я. Хоростіль, І. Велигорський, п-і М. Спольська, п-і А. Горбань, інж. С. Геник-Березовський, інж. Я. Соколик, п. Горбань і ін. Найбільше зацікавив присутніх ріст Відділу, вони обіцяли повну піддержку секретареві Відділу Я. Хоростілеві. Під час дискусії порушено, ще цілий ряд справ, які відносяться до праці й діяльности УНС в загальному. Придбання нових членів, 80-річчя „Свободи", журнал „Веселка", секретарсько - організаційний курс на Союзівці та багато ін. Усі були згідні, що спільний змаг і повна співпраця обох організацій, дає повну запоруку дальшого росту й розвитку нашої української спільноти.

При нагоді ширших сходин головний радний і обласний організатор В. Дідюк, вручив голові Пластової Станиці і голові Відділу І. Велигорському, чек від УНС на суму 200 долярів та подякував за участь і повне зрозуміння допомоги в дальшому розвитку Відділу, який на терені Канади, є п'ятим Пластовим Відділом. **Н. Н.**

ПРОТОКОЛ

НАРАД ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ,

які відбулися в головній канцелярії в Джерзі Ситі в понеділок 11-го грудня 1972 року.

В нарадах взяли участь всі члени Комітету, а саме: головний предсідник Йосип Лисогір, заступник гол. предсідника проф. Іван Телюк, заступник гол. предсідника на Канаду сен. Павло Юзик, заступниця гол. предсідника п-і Марія Душник, заступник гол. предсідника і рекордовий секретар Володимир Сохан, головний секретар Ярослав Падох і головна касирка мґр Уляна Дачук, як також головний редактор Антін Драган.

У нарадах над організаційними справами взяв участь асистент керівника Організаційного відділу, головний радний Степан Гавриш.

1. Відкриття нарад

Наради відкрив о годині 12:40 по полудні головний предсідник Йосип Лисогір, на пропозицію якого схвалено наступний порядок нарад:

1. Відкриття.
2. Схвалення до друку протоколу нарад з 23 жовтня 1972 р.
3. Звіти членів Екзекутиви і головного редактора.
4. Справа дивіденди, що має бути виплачена членам у 1973 році.
5. Призначення дати річних нарад Головного Уряду.
6. Різні справи:
   а. Заклик у справі нових членів.
   б. Виготування до друку й друк протоколів річних нарад і нарад Екзекутиви.
   в. Заклик до Відділів і членів у справі пожертв для УККА, КУК, ЗУАДК і Гарвардського Центру.
7. Закриття нарад.

2. Схвалення до друку протоколу нарад Екзекутиви з 23 жовтня 1972 р.

Перевірено проєкт протоколу нарад Головного Екзекутивного Комітету, що відбулися 23 жовтня ц.р., і схвалено його виправлений і доповнений текст.

На внесення заступника гол. предсідника на Канаду сен. Павла Юзика, піддержане заст. гол. предсідника п-і Марією Душник, всі протоколи нарад, після їх одобрення Головним Екзекутивним Комітетом, мають бути передані головному редакторові до публікації в „Свободі". Головний редактор є уповноважений проголосити такі протоколи в скороченій і сконденсованій формі.

На внесення заст. гол. предсідника і рекордового секретаря п. Володимира Сохана, піддержане гол. касиром п-і Уляною Дячук, однодушно схвалено, щоб додатковий звіт Я. Падоха поданий на річних нарадах 1972 р., був включений в протокол за транскриптом, зладженим д-ром М. Сосновським.

Головний предсідник Йосип Лисогір ставить внесення, щоб списування протоколів нарад Головного Екзекутивного Комітету та Головного Уряду передати заступникові головного предсідника і рекордовому секретареві Володимирові Сохановi.

Головний секретар підмічує, що це внесення противиться постановам статуту й що подібне внесення головного предсідника, поставлене раніше на нарадах Головного Уряду, не знайшло апробати. До того ця справа не є на порядку нарад, та якщо б мимо цього головний предсідник обстоював своє внесення, пропонує, щоб раніше засягнути опінію правників і Асекураційного Департаменту стейту Ню Джерзі відносно того, чи Головний Екзекутивний Комітет має право відібрати головному секретареві протоколування і віддати іншому головному урядовцеві.

На пропозицію заступника гол. предсідника проф. Івана Телюка вирішення внесення Йосипа Лисогора відложено. Проф. Телюк пропонує, щоб протоколи виготовляти до двох тижнів після нарад, після чого їх доручити всім членам Екзекутиви, які впродовж наступного тижня мають подати головному секретареві свої пропозиції на зміну чи доповнення даного протоколу.

3. Звіти членів Екзекутиви і головного редактора

а. Звіт головної касирки мґр Уляни Дячук

Пані мґр Уляна Дячук у своєму звіті м. ін. інформувала:

Порівняння прибутків і видатків за 9 місяців 1972 р.

За перших 9 місяців 1972 р. у порівнянні з таким самим періодом 1971 р. ми мали в загальному прибутків більше на суму $74,000.

Відсотки від вартісних паперів збільшилися на суму $24,000, а від позички для УНКорпор. Міської Віднови — на $93,763.97.

Друкарня мала на $25,000 прибутків більше, як попереднього року.

Зменшилися вплати членських вкладок на $18,780.00, відсотки від бондів — на $4,350.00, відсотки від гіпотечних позичок — на 36,000.00 та прибутки від реальностей — на $26,884.00.

Видатки:

Виплачено значно більше посмертних запомог, — на суму $79,000, від випадку АДД — $7,500.

Друкарня мала на $23,000 виплат більше. Також виплат грошевих зворотів на суму $2,400 та дозрілих вивінувальних грамот на $2,000.

Гіпотечні позички:

Замкнено гіпотечну позичку на реальности при 888 Southern Boulevard & 915 Barretto Street, Bronx, N.Y. та перебрано на власність.

Продано реальности при:

970 Home Street, Bronx, N.Y.;
888 Southern Blvd. & 915 Barretto St., Bronx, N.Y.;
2010 Arthur Avenue, Bronx, N.Y.;
2082 Daly Avenue, Bronx, N.Y.

Видано гіпотечні позички:

3578 Queen St., Windsor, Ont., Canada	$15,500.00
970 Home St. & 888 Southern Blvd., Bronx, N.Y.	$40,000.00
2010 Arthur Ave. & 2082 Daly Ave., Bronx, N.Y.	$60,000.00

Бонди:

Відкликано Consolidated Edison of New York, Inc., 1st & Ref. Bond, Ser. D, — 3%, due Nov. 1, 1972, на суму ----------------	$1,000.00
Сплачено дозрілі Province of Quebec, 7½% Debenture, due Dec. 1, 1972, на суму ------	$50,000.00

Гіпотечні позички у стані замкнення:

94 Brandt Place, Bronx, N.Y.;
759 Melrose Ave., Bronx, N.Y.;
500 E 11th Street, New York, N.Y.;
190 Rusholme Road, Toronto, Ont., Canada;
493 Central Ave., New Haven, Conn.;
12843 Caldwell, Detroit, Mich.

Спізнені гіпотечні позички

Одна гіпотечна позичка залягає з ратами, почавши від березня ц.р., одна від червня, 5 позичок від жовтня, а 6 позичок ще не заплатили рат за листопад.

Відділи, спізнені з вкладками

Відділи, що не заплатили вчасно членських вкладок: 4, 26, 71, 222, 340, 374, 361, 397, 415, 423 і 468.

Закінчуючи свій числовий звіт, головна касирка подала, що в звітовому часі вона репрезентувала УНСоюз на Конгресі СУСТА на Союзівці, на Конференції СФУЖО у Філядельфії та на бенкеті з нагоди 60-річчя „Провидіння". Відносно збірки на поводян у районах Вилкс Беррі й Елмайри, крім $14,300.00, що їх призначив і виплатив поводянам УНСоюз, вплинуло ще додатково із пожертв членів $4,565.18. На пропозицію головної касирки, піддержану В. Соханом, схвалено цю суму виплатити поводянам до кінця цього року.

б. Звіт головного секретаря Ярослава Падоха

Головний секретар поінформував, що за одинадцять місяців цьогорічної кампанії за придбання нових членів забезпечено 3,692 особи. В минулому році в тому самому часі було 3,469, отже в цім році на 223 члени більше. Хоч втрати в цім році були такі поважні, що з кінцем жовтня було на 428 членів менше, як з кінцем минулого року. Звітодавець передбачає, що місяць грудень буде задовільним, в ньому буде можна покрити всі витрати в членах і ще здобути невелику надвишку. Саме йде кінцева, груднева кампанія за здобуття семи сот членів. Коли взяти до уваги, що на цей рік пляновано було придбати 5,700 членів, а за 11 місяців придбано 3,692, то, якщо здобудемо в грудні ще 700, виконаємо намічений плян на 77%. На відміну від минулого часу тепер не стільки важливим є число придбаних членів, як число втрат, що з віком УНСоюзу та дозріванням грамот до виплати, дуже збільшуються. Прикладом може послужити минулий рік, в якому наші втрати становили майже 5,000 членів. Однак, ми віримо, що збільшеною працею зможемо виконати це завдання. В дальшому головний секретар подав числа, які відносяться до здобутків у цій кампанії поодиноких Округ і областей що стоять під постійною опікою обласних організаторів яких під цю пору маємо п'ять. Окрему увагу присвячено Відділам у Канаді, яка поділяється на дві області. Східня за 11 місяців придбала 382, а Західня — 96 членів, разом 478. Серед Округ найбільш успішних є Чикаґо з 348 членами, Ню Йорк — 344, Клівленд — 333 і Філядельфія — 323. Найуспішнішими Відділами за 11 місяців є: 340-ий в Нюарку з 68 членами, 233-ий в Лорейні — 65, 240-ий в Клівленді — 59, 379-ий в Чикаґо — 57 і 47-ий в Ветлегем — 52. Серед відділових організаторів найбільш успішними є: головний радний М. Кальба (58), М. Семків (54), головна радна п-і Анна Гарас (52), М. Кіґічак (48) і М. Хомчук (47). В цьому році зорганізовано 7 нових Відділів, в тому числі 4 Пластові: в Йонкерсі, Рочестері, Лос Анджелесі і Торонті, а крім того по одному у Висконсин Делс Виск., Четгемі, Онт. і в Майнерсвіллі, Па. Сполучено в тому часі 4 Відділи, так, що тепер число Відділів становить 463, тобто на три більше, як у минулім році.

З окремих акцій слід підмітити: відвідини українських шкіл та роздачу школярам обкладинок на книжки та олівців; пробний „тиждень забезпечення" в Детройті, в якому взяли участь чотири обласні організатори та початково звітодавець; перший з'їзд голів Окружних Комітетів УНС на Союзівці; конференцію обласних організаторів там же для обговорення кампаній на закінчення цьогорічної і нової на 1973 р.

В дальшому головний секретар інформував про свої поїздки, яких в цім році було 23; про зв'язок з Відділами й Округами; про написані ним статті до „Трибуни" та до Альманаху УНС; про виготування нових текстів для радіомовлень включно з різдвяною і врешті про т. зв. „рахунок вниз" членів, що будуть здобуті в грудні з метою приєднати бодай 700 членів. Звітодавець подав огляд і оцінку праці союзових обласних і постійних організаторів, підмічуючи нових, яких УНСоюз придбав, а саме проф. Олександра Бережницького в Боффало, Івана Петрунця з Майнерсвіллу і кол. головного радного Івана Одежинського, який повернувся до організаційної праці і за два місяці придбав 34 члени на високу суму. Новий обласний організатор д-р Михайло Снігурович, який почав працю 15 жовтня ц.р., впродовж перших шести тижнів придбав 31 члена. Під час поїздки на Захід головний радний і голова Західньої Округи придбав 25 членів і заклав новий, молодечий Відділ. Йдуть заходи для придбання нових постійних і обласних організаторів. Вміщено відповідні заклики в канадській пресі.

На бажання учасників нарад, після звіту гол. секретар Ярослав Падох подав загальні інформації про виготуваний ним у співпраці зі своїм асистентом Степаном Гавришем та обговорений на конференції з обласними організаторами плян організаційної праці на 1973 рік. Метою кампанії придбання 5,500 членів, 40% яких слід придбати в першій половині, а решту в другій половині року. Плян обнімає розподіл квот на області, округи і відділи. Для цих останніх обов'язуватиме, з винятками, квота нових членів у висоті 10% їх активного членства. Головний секретар запропонував у зв'язку з цим річним пляном схвалити ряд засобів, які уважає потрібними для здобуття успіху.

З-поміж пропозицій схвалено продовжувати тижні забезпечення у більших осередках УНС у весняну і літню пору, Союзові Дні присвячені ювілеєві „Свободи", окремі акції поширення акцидентового і термінового забезпечення, надрукування стінного календаря УНС на 1973 рік та відповідної афішки, встановлення потрійних, додаткових нагород на час кампанії у виді відзнаки за 10 членів, портрету організатора за 25 і відповідного трофею за придбання 50 членів. Здобуваючи ступнево ці квоти один організатор може придбати всі три нагороди. Деякі інші пропозиції відложено на пізніше.

Над звітом та зокрема над запропонованим пляном організаційної праці відбулася дискусія. Схвалено як мету кампанії придбання 6,000 нових членів. Доручено головному секретареві сперти організаційний плян на реальних квотах для кожного окремого Відділу. Відділи повинні збільшити своє членство на 10%. Проф. Телюк запропонував, і цей внесок прийнято, щоб організаційний відділ виготовив точну аналізу коштів організування членів та докладний організаційний плян на чергове засідання до затвердження. Асистент керівника організаційного відділу гол. радний Степан Гавриш доповнив звіт організаційного відділу звітом зі своєї діяльности на території своєї області, що обнімає 142 Відділи та зі співпраці з керівником організаційного відділу, зокрема подаючи свої спостереження з відвіданого союзового терену. За його звітом на вислід Тижня Забезпечення в Детройті вплинув дощ і загальні вибори, які відбулися в той час. Також не було задовільної співпраці деяких секретарів. Уважає, що на будуче треба кращої підготови й попередження місцевих секретарів на 6 до 8 тижнів наперід. Тижні слід влаштовувати вчасніше, не під кінець року.

В дискусії над звітом організаційного Відділу порушено справу нових Відділів у місцевостях, де вже є Відділи УНС, і тоді однозгідно потверджено раніше рішення, що нові Відділи не можуть впродовж двох років від їх заснування приймати членів з переходовими листами з інших відділів з одної місцевости.

в. Звіт заступника головного предсідника і рекордового секретаря Володимира Сохана

Заступник головного предсідника і рекордовий секретар Володимир Сохан, звітуючи за керований ним Рекордовий відділ за два останні місяці, ствердив, що в жовтні членство УНСоюзу збільшилося на 136 членів, а в листопаді — на 62, після того, як здобуття 448 нових членів у жовтні та 436 нових членів у листопаді покрило втрати внаслідок суспенз, передчасних грошових зворотів, виплат грамот кляс Е-20 та Р-20 і смертних випадків. Також в активному членстві відмічено за ці два місяці прибуток 13 членів начисто в жовтні та 25 членів у листопаді. З кінцем листопада 1972 р. нараховував УНСоюз рівно 88,000 членства, з того 70,831 активного членства, все ще виказуючи в підсумках руху членства за 11 місяців 1972 року втрати 366 членів у загальному числі членів та 1,049 в активному членстві. В членській кампанії, за даними звітодавця, приєднано протягом одинадцяти місяців 1972 року 3,690 нових членів, в тому числі 1,027 членів департаменту молоді, 2,074 в департаменті дорослих та 589 грамот акцидентового забезпечення. В числі нових членів департаменту молоді за цей час було 255 виграних грамот на союзових імпрезах і з однорічними заплаченими вкладками. В дні нарад Екзекутиви до Головної Канцелярії вже було вплинуло 95 аплікацій нових членів на грудень.

Аналізуючи числа втрат за 11 місяців 1972 р., В. Сохан звернув увагу на зменшення втрат у порівнянні з 1971 роком в суспендованнях, передчасних виплатах грошових зворотів, а особливо значно менші втрати в числах виплачених грамот, що дає вигляди на збільшення чистого прибутку в числах активного і загального членства в цьому та черговому році. Для посилення членської кампанії В. Сохан подавав постійні вістки про надсилані аплікації нових членів по декілька разів на місяць до кінця листопада і започаткував такі ж вістки на першій сторінці „Свободи", що два-три дні в грудні, продовжуючи т. зв. „рахунок вниз" запляновaного числа 700 нових членів за цей останній місяць року. В. Сохан поінформував, що з грудневими виказами та рахунками висилає Рекордовий відділ друки на склади нових урядів Відділів, які мають, згідно з постановами статуту, бути вибрані по Відділах не пізніше, як до кінця березня 1973 року, як теж пляноване висилання пригадок секретарям Відділів та організаторам про речинець 29-го грудня для надсилання розрахунків і аплікацій нових членів. Такі ж пригадки для союзових працівників і членства будуть вміщені кількакратно на сторінках „Свободи" та „Українського Тижневика". Вкінці звітодавець поінформував про підготову до виплати дивіденди в наступному році, праці над річними замкненнями та звітами для забезпеченевих властей і про заходи відносно запровадження нових машин для дальшої механізації праці в Головній Канцелярії.

г. Звіт заступника головного предсідника проф. Івана Телюка

Заступник головного предсідника проф. Івана Телюка, не працюючи в Головній Канцелярії УНСоюзу, звітував за свою організаційну і репрезентаційну активність головно в своєму районі. Репрезентував УНС на відзначенні 35-річчя священства всч. о. Богдана Смика в Ютиці, був на 10-му з'їзді УНДС, разом з іншими екзекутивними урядовцями, репрезентував УНС на відзначенні 60-річчя „Провидіння" у Філядельфії і також у Вілімантику. Брав участь в нарадах Політичної Ради УККА і був обраний головою Економічної секції. В організаційних справах був у зв'язку з відділовими секретарями, зокрема відвідав Вілімантик і Ансонію, був у контакті з новим обласним організатором д-ром Снігуровичем, а сам зорганізував в цьому році 23 нових членів, сподіваючись збільшити цей успіх ще на дальших 10 членів у грудні. Загальними заввагами і рекомендаціями щодо стану і розвитку УНС в поодиноких ділянках його активности закінчив проф. Іван Телюк свій звіт.

ґ. Звіт заступниці головного предсідника п. Марії Душник

Пані Марія Душник звітувала насамперед про акцію обудови пам'ятника Лесі Українці на „Союзівці", яку веде Жіноча Секція УНСоюзу під її головством. У звітовому часі розіслано Відділам бльочки для переведення розгривки на покриття коштів будови пам'ятника. Її Комісія апелює до загалу союзового членства, щоб піддержало цю акцію загальносоюзову. Зокрема Комісія закликає союзове жіноцтво допомогти в цій акції, щоб відзначити найбільшу поетку України з нагоди століття її народин.

В дальшому п. Душник звітувала про активність союзового жіноцтва в цьогорічній кампанії для придбання нових членів. Найбільш успішними в дотеперішній кампанії виявилися такі організаторки: головна радна Анна Гараска придбала 52 члени, Квітка Стецюк — 39, Олена Олек — 24, Марія Капраль — 20, Люба Басько — 18, і декілька інших, які придбали по десять або й більше членів. Три перші переможці в кампанії одержать, як і минулих років, нагороди від Жіночої Секції УНСоюзу.

Звітодавець брала участь в зборах Окружного Комітету в Ню Йорку, якого є заступницею голови, а також була активна у своєму Відділі ч. 293, допомагаючи його секретарці Ірені Ткачук у здобутті повної квоти Відділу на цей рік. Написала ряд статтей для „Українського Тижневика" і восени брала участь в окружних зборах у Балтиморі, Рочестері і Вунсакеті. Репрезентувала УНС на бенкеті в 60-річчя „Провидіння" у Філядельфії, на зборах і бенкеті в 25-річчя СФУЖО у Філядельфії і в церемонії зв'язаній з закладанням фундаментів під церкву св. Миколая в Бруклині-Південь. Також брала участь у прийнятті Крайової Ради Жіноцтва в ЗСА, влаштованім для жінок-делеґаток на сесію Об'єднаних Націй, на якім почесними гістьми були жінки секретаря ОН Курта Вальдгайма та американського амбасадора до ОН Джорджа Буша.

д. Звіт заступника головного предсідника на Канаду сен. Павла Юзика

Заступник головного предсідника на Канаду сенатор Павло Юзик ствердив, що вже листопад дав кращі організаційні успіхи УНС в Канаді, і він сподівається, що ще кращий в цьому відношенні буде грудень. У звітовому часі створено в Торонті новий Пластовий 442-ий Відділ УНС. Звітодавець — наскільки дозволяв йому час та його його державно-законодавчі обов'язки — був у зв'язку з іншими членами Головного Уряду УНС у Канаді, зокрема головою Головної Ради УНС та обласним організатором Василем Дідюком, як і секретарями поодиноких Відділів, зокрема Левом Вовком, секретарем 444-го Відділу в Саскатуні та організатором всієї Саскачеванської провінції, який допомагає розбудувати тамтешні, зокрема новозасновані, Відділи. Практика доказує, що добре підготована праця дає добрі успіхи. Мавши це на думці, на лютий наступного року заплановано в Саскатуні збори секретарів Відділів УНС західних провінцій Канади з нагоди конференції КУК, яка там на той час запланована. Давши загальний огляд стану і розвитку УНС в Канаді, сенатор Юзик поінформував про нову ситуацію, яка витворилася в Канаді після виборчої перемоги консерватистів і яка виразно сприяє рухові багатокультурности, що не залишиться без деякого впливу і на подібні течії в ЗСА.

Свій звіт закінчив сенатор Юзик інформацією про його активність, як голови Комітету Оборони Людських Прав при СКВУ у постійній співпраці з очолюваним колишнім прем'єром Канади Джоном Діфенбейкером Міжнародним Комітетом Оборони Людських Прав. У зв'язку з цією акцією пропонує допомагати грішми з Фонду Оборони Людських Прав надрукувати інформаційні матеріяли, що схвалено.

Звіт головного предсідника Йосипа Лисогора

Головний предсідник Йосип Лисогір дав загальні підсумки розвитку та стану Українського Народного Союзу в поодиноких ділянках його активности, роблячи відповідні висновки. Щодо фінансів та інвестицій звітодавець уважає, що вони є в доброму стані, але недобру тенденцію виявляє факт, що в цьому році впливи із членських вкладок уже дещо менші, як були в попередньому році, а саме на $38,000. Це можна змінити тільки збільшеною організаційною продуктивністю, бо від цього також залежить уся інша активність УНСоюзу. Все ж є добрі вигляди на те, що загальне майно УНСоюзу в цьому році збільшиться ще на один мільйон долярів, не зважаючи на збільшені кошти адміністрації. Організаційна праця в останніх двох місяцях дала вже кращі успіхи, але вона все ще не задовільна. Треба ввести ряд поліпшень. Адміністрація „Свободи" своїми прибутками й видатками вдержує приблизно минулорічний балянс, але були також деякі поліпшення, зокрема в прибутках із оголошень, на що міг вплинути виборчий рік. Адміністрування Союзівки в цьому році виказує деяку надвишку в готівкових прибутках над готівковими видатками, хоча в загальному ці прибутки й видатки дещо менші в порівнянні з попереднім роком. Також у вакаційному сезоні в наступному році на Союзівці відбудуться табори для дітвори та курси українознавства для молоді. Табір дівчат триватиме від 23-го червня до 14-го липня, для хлопців — від 15-го липня до 4-го серпня, а курси українознавства — від 5-го до 29-го серпня. Про стан будови нового союзового дому звітодавець дав тільки загальні інформації, відкликуючись до звіту архітекта інж. Юліяна Ястремського. Зокрема головний предсідник поінформував про заходи для фінансування будови та для винайму приміщень у тому домі. Підкреслив потребу відзначення 80-річчя „Свободи", пропонуючи між іншим влаштувати на Союзівці за день перед річними нарадами пресову конференцію. Конференція голов Окружних Комітетів, яка відбулася 4-го листопада 1972 р. на Союзівці, повинна мати корисні наслідки. Будучі конференції повинні бути краще підготовані зі спеціяльними точками програми. Слід елімінувати генералізацію на таких конференціях. Детройтська акція повинна бути більш продуктивною. Головний секретар повинен був бути там день скоріше перед прибуттям обласних організаторів, які подорожували автом зі Союзівки. Забагато часу витрачено на приготування лист проспектів. Більшість того слід було підготовити раніше. Новий обласний організатор д-р Снігурович не є тренований належно. Головний секретар повинен зайнятися цим, але покищо він тільки відвідав з ним округи Вунсакету і Бостону. Нового організатора слід навчити презентувати наші пляни проспектам та як забезпечувати аплікантів. Також нагляд над організатором Оріховським не є достатній. Він має під опікою територію Нюйоркського стейту від 1-го вересня 1970 р., але досі ще не відвідав Відділів в Ривергед і Бабилон, Лонґ Айленд. Головний предсідник звітує, що він плянував взяти участь в ювілейній програмі Відділу ч. 121 в Ромі, Ню Йорк. Причиною того було вшанування ветеранів Відділу, які уступили, й збільшити зацікавлення Відділом. В. Оріховський випрацював деталі імпрези з новим секретарем М. Кобіто і плянував взяти участь в ній, але одержав інше призначення від головного секретаря, що колідувало з плянами В. Оріховського.

Наша радієва програма не викликає такого інтересу, як повинна, бо не є належно плянована. Ця програма є дорога і їй слід дати більше уваги щодо льокальних потреб і інтересів. Маємо проблему з дозволом на продаж алькоголю на Союзівці, бо ми маємо канадського члена Екзекутиви. Можливо, що будемо обов'язані утворити нову компанію для ведення бизнесу виключно з громадян ЗСА. З уваги на вищі оперативні кошти є вказанім піднести ціну кімнат на п'ять долярів Тижнево. Схвалено. Оплати за літні табори й Курси Українознавства залишаться незмінені. Заанґажовано наглядача над конструкцією будинку УНС, який має завдання прослідкувати всі конструкційні праці щодо кволітетности та згідно з плянами. Пан Антоні Мольнар одержує платню у висоті $300.00 тижнево за працю впродовж п'ято годин денно. Він звітує щодня архітектові. Після звіту головного предсідника відбулася дискусія, в часі якої головний секретар дав відповідь на завваги й твердження головного предсідника в справах організаційного відділу.

Звіт головного редактора Антона Драгана

Редактор Антін Драган коротко поінформував Екзекутиву про стан і проблеми видавничого відділу. Звернув увагу на потребу повнішої пресової інформаційної обслуги членів УНС і громади, на продовжувані в „Свободі" „хрестоносні походи" для здійснення Гарвардського Центру Українських Студій та в інших добрих цілях. Альманах УНСоюзу та „Свободи" на 1973 рік уже надрукований. Він присвячений 100-річчю НТШ, 40-річчю великого голоду на Україні та 80-річчю „Свободи". Висилка Альманаху всім передплатникам „Свободи" почнеться вже 19-го грудня ц.р. Закінчуючи звіт, ред. Драган подав ще короткий огляд видавничих плянів на наступний рік.

Інформація інж. Юліяна Ястремського про стан будови нового дому УНСоюзу

Під час нарад прибув інженер Юліян Ястремський, який разом з інж. Аполінарієм Осадцою є архітектами нового будинку УНСоюзу й наглядають його будову. Він поінформував Екзекутиву про стан будови дому та перспективи її остаточного закінчення. Ствердив, що будова на 75% закінчена. Зокрема закінчено залізо-бетонну структуру і виконано значну частину праці при внутрішніх інсталяціях світла та каналізації. Продовжується закладання вікон. Передбачає, що робота буде завершена на яких два-три місяці пізніше, як остаточно заплановано, а саме на лютий 1973 р., а це з уваги на страйк працівників продукції і інсталяції ліфтів (елевейторів), який триває вже пів року і може ще продовжитись. Цим страйком охоплені не

(Закінчення на стор. 5-ій)

Річні Збори 233-го Відділу УНС у Лорейні, Огайо

У неділю 25-го березня в залі Українського Народного Дому відбулися річні загальні збори 233-го Відділу УНС у Лорейні. Зборами проводила Президія: Володимир Сілецький — голова і Павлина Черкас — секретарка. Протокол з попередніх зборів прочитав Дмитро Головацький. Голова Відділу Яків Рудик звітував про те, що Відділ на спілку з 50-им Відділом у Лорейні відзначив 35-ліття УНС у місц. бенкетом, дохід з якого понад 1,000 дол. передано до ФКУ. Відділ брав участь у Союзовому Дні Округи, як також був заступлений на всіх зборах Округи Клівленду. Касирка п-і Дудусь звітувала про стан відділової каси. Фінансовий секретар Богдан Дейчаківський подав у звіті чисельний стан Відділу. Відділ нараховував на кінець лютого 251 члени. В 1972 р. секретар приєднав до УНС 77 нових членів і внаслідок цього Відділ збільшився на 58 членів. Вкладок до УНС зібрано на суму 8.553.47 дол. на 1,400 дол. більше як у попередньому році. Багато нових членів купували більші суми забезпечення і через те пересічна сума забезпечення на грамоту у Відділі значно зросла. Відділ платить національний датки і у звітовому році подарував 300 дол. на Фонд Катедри Українознавства Гарвардського Університету. За Контрольну Комісію звітував Володимир Сілецький. В дискусії над звітами забирали слово: Франко Сілецький, Володимир Сілецький і п-і Казан.

На збори загостив головний радний і обласний організатор Євген Репета. Він подякував і склав признання уступаючій Управі, а зокрема фінансовому секретареві Б. Дейчаківському за надзвичайно імпозантний успіх у приєднуванні нових членів, як також за позитивне відношення Відділу до громадських справ. Він поділився з присутніми кількома прикладами з успішної праці УНС для добра нашої спільноти на еміграції і нашого народу на рідних землях. Він згадав теж про важливу ролю життьового забезпечення у господарському житті родини.

По уділенні абсолюторії уступаючій Управі на внесок Номінаційної Комісії вибрано нову Управу: Дмитро Головацький — голова, Франко Сілецький — заступник голови, Пелагія Дудусь — касир, Павлина Черкас — рекордовий секретар, Богдан Дейчаківський — фінансовий секретар. Контрольна Комісія: Володимир Сілецький і Петро Ратич.

По зборах відбулася перекуска, під час якої адвокат з Клівленду д-р Володимир Базарко доповідав про значення завіщань і їх правні вимоги. Належить подякувати Управі Відділу, що вона скористала з послуг д-ра В. Базарка, прелегентові за його безкорисний труд, а паням з Відділу за перекуску.

С. Р.

Загальні Збори Відділу УНС 416 в Гамільтоні, Онтаріо

У суботу 7 квітня ц. р. о 8 веч. у приміщенні бюра Централь Фюел Ойл в Гамільтоні, відбулися чергові річні загальні збори Відділу УНС ч. 416 ім. І. Котляревського. Збори відкрив голова Відділу Б. Кульчицький, вітаючи присутніх, зокрема представника Головного Уряду, головного радного і обласного організатора на Канаду В. Дідюка з Торонта. По прийняттю порядку нарад, збори просили, щоб Б. Кульчицький проводив ними, а секретарювала п-і К. Онуфрик. По відчитанні і прийняттю протоколу попередніх зборів, вислухано звіти голови Відділу Б. Кульчицького, секретарки К. Онуфрик, та М. Останчука від Контрольної Комісії, проведено дискусію, уділено абсолюторію уступаючій Управі і обрано нову: Б. Кульчицький — голова, І. Марчук — заступник голови, К. Онуфрик — секретарка, М. Паламар — касир, М. Климків, Р. Литвин — члени. Контрольна Комісія: М. Останчук і П. Кульчицька.

Аналізуючи працю Відділу, головний радний і обласний організатор В. Дідюк склав подяку Управі Відділу під проводом Б. Кульчицького, а зокрема секретарці Відділу п-і К. Онуфрик, яка у минулому році зуміла значно розбудувати, але також і збільшити Відділ 23 новими членами, є надія, що Відділ у скорому часі буде одним із кращих. Тісна співпраця Управи з обласним організатором, та взаємна допомога в Управі — є запорукою розвитку, який варто б у багатьох випадках ставити як добрий приклад до наслідування. У розвитку Відділу допомагали секретарі Відділу п-во Кульчицькі, не тільки активні, але й визначні громадяни Гамільтону, М. Климців і інші, і всім їм належиться повне признання. Порушено теж цілий ряд справ, що відносяться до УНС, його праці й діяльності, користі з приналежності до нього, 80-річчя „Свободи", організаційні праці, братсько-запомогова діяльність, курси секретарів, і т. п. На цілий ряд запитань, думок і побажань, дано вичерпні відповіді. Збори прийняли в ентузіязмом організаційний плян на здобуття у цьому році 25 нових членів, та обіцяли повну піддержку. Закриваючи збори переобраний голова Відділу Кульчицький подякував всім, підкресливши велику допомогу у розбудові нашого Відділу обласного організатора. По закінченню зборів Управа Відділу, гостила присутніх, за нашим українським „чим хата багата"! Відділ УНС ч. 416 в Гамільтоні — це прикладний Відділ братської співпраці.

Н. Н.

Відділ УНС ч. 407 в Торонті відбув Річні Збори

У понеділок 2-го квітня ц. р. у вечірніх годинах в залі церкви Пресвятої Євхаристії у Східному Торонті, відбулися чергові річні загальні збори Відділу УНС ч. 407 ім. Кардинала Йосифа. Зборами проводила Президія: В. Дідюк — голова і В. Шаран — секретар. По вступних формальностях, та вислуханні померлих членів Відділу, відчитано протокол попередніх зборів, прослухано звітів Управи, переведено дискусію і уділено абсолюторію уступаючій Управі.

Переобрано нову Управу: В. Дідюк — голова, М. Поповський — заступник голови, В. Шаран — секретар, Я. Мурій — заступник секретаря, А. Пітула — касир; Контрольна Комісія: о. ігумен Б. Киба, ЧІН, І. Головачук і І. Пискір.

Голова Відділу В. Дідюк, подякував за дальшу співпрацю, та за почесть якою він вже від років втішається, будучи головою Відділу. І хоча перевантажений працею і обов'язками, як головний радний і обласний організатор, йому приємно співпрацювати зі секретарем і всіма членами Управи, з великою моральною допомогою отців парохії, колись: о. С. Шавеля і И. Дениццука, а тепер ігумена о. Б. Киби.

Підкреслюючи велику працю і пляни УНСоюзу у службі для української спільноти, він і у дальшому заохочував, щоб спільними силами розбудовувати наш Відділ УНС, який у минулому році здобув чисельно найбільше нових членів в Окрузі — 47, виконуючи своє організаційне завдання на 150 відсотків. Подякував також касирові Відділу А. Пітулі за його включення до активної організаційної праці, а зокрема підкреслив велику відданість, виrозуміння і активність, громадянина і довголітнього голови парохії — секретаря Відділу В. Шарана. Після дискусії, збори закінчено молитвою.

Н.Н.

Річні Загальні Збори Відділу УНС ч. 408 в Торонті

У неділю 1-го квітня ц. р. відбулися в приміщенні церкви св. Покрови в Торонті чергові річні загальні збори Відділу УНС ч. 408 ім. Митрополита Андрея Шептицького. Зборами проводила Президія: о. радник В. Жолкевич — голова та інж. Р. Бенещ — секретар. Збори вшанували пам'ять померлих членів у цьому році: довголітнього голову Відділу д-ра К. Ващука і ред. Б. Домазара.

Голова зборів о. радник В. Жолкевич, привітав присутніх, зокрема представника Головного Уряду УНС — В. Дідюка, головного радного і обласного організатора на Канаду, та вдову по сл. п. д-рові К. Ващуковi Софію Ващук.

По звітах уступаючої Управи Відділу, а зокрема обширного звіту секретаря Відділу Іллі Курмана, касира інж. Р. Бенеша та в імені Контрольної Комісії О. Конюка, переведено коротку дискусію, уділено абсолюторію уступаючій Управі і обрано нову: о. д-р Мирон Стасів — голова; В. Вамбурак — заступник голови; дир. Ілля Курман — фін. секретар; М. Грищишин — заступник секретаря; інж. Р. Бенеш — касир; Софія Ващук - член. Контрольна Комісія: о. радник Володимир Жолкевич — голова, Олександер Коник і М. Лебухорський — члени.

Головний радний і обласний організатор В. Дідюк підкреслив розвиток і ріст Відділу, який завдяки сл. п. покійному д-рові К. Ващукові — Відділ постійно розвивався і більшав. У минулому році Відділ був першим у цілій Окрузі, виконавши своє організаційне завдання на 200%, за що належиться повне признання секретареві і всім іншим членам Управи, які по дружньому вели працю. Бесідник вказав на цілий ряд проблем, підкреслюючи вагу і значення служби УНС для нашої спільноти. Закінчуючи до дальшої праці, подякував всім, а зокрема — душпастирям парохії св. Покрови, які на чолі з о. М. Степановим, все і всюди належно підкреслювали працю УНС, чого доказом є і те, що два визначні члени нашої громади є членами нашої Управи, йдучи світлими слідами основоположника УНС сл. п. о. Г. Грушки. Ще по цілому ряді думок, запитів і відповідей, голова зборів подякував за активну участь у зборах побажав успіхів новій Управі, та закрив збори спільною молитвою.

Н. Н.

Голови і секретарі Відділів УНС метрополітального Торонта відбули нараду

Торонто (Н. Н.) — У понеділок, 9 квітня ц. р. у приміщенні бюр Бойко Ріл Естейт відбулася у вечірніх годинах конференція голів і секретарів Відділів УНСоюзу Метрополітального Торонта, разом з Управою Округи. Конференцією проводив голова Округи д-р Осип Бойко, секретарював Ілля Курман. По відкриттю і привітанні головний радний і обласний організатор Василь Дідюк привітав і представив секретаря новозорганізованого Пластового Відділу 442 Я. Хоростіля, а опісля проаналізував минулорічні організаційні виконання і на їх базі з'ясував цьогорічні завдання. Торонтонська Округа УНС у минулому році тільки трьома членами не досягнула 75% виконання своїх організаційних завдань. Вправді це були дуже гарні Відділи, які виконали своє завдання якнайкраще, деякі на 20%. Однак є ще забагато Відділів, між ними і великих, які не виконують своїх завдань.

Порушено теж справу 80-річчя „Свободи" та покликано до життя тричленний підготовчий комітет. Обговорено справу організаційної кампанії, центрального секретарсько - організаційного курсу на Союзівці, конвенційних делегатів, які повинні придбати у цьому році хочби по 10 нових членів, справу зборів Відділів і Округи, акцидентового забезпечення, дитячого журналу „Веселка", організаційного семінара і багато інших. У загальній дискусії, у якій забирали слово майже всі приявні порушено ряд справ і думок для покращання умов нашої праці, висуваючи на перший плян придбання власного Союзового Дому в Торонті, де можна б централізувати союзову працю.

Всі були згідні у тому, що Округа не може терпіти через неуважливість, алькох. Голова Округи обіцяв ще раз звернутися до Відділів і вияснити справу. Що по довшій вимінi думок та твердому рішенні, що цей передконвенційний рік і ювілейний рік „Свободи" Торонтонська Округа повинна зустріти з повними і новими організаційними успіхами, п. В. Дідюк подякував власникові приміщення голові округи д-рові О. Бойкові за його гостинність, а д-р О. Бойко закриваючи конференцію, із свого боку поставив до диспозиції безплатно: і своє приміщення і книгу-адресар і телефони, якими можна користуватися, з рекомендаціями, що небавом союзові Канади матимуть власне приміщення.

Річні Загальні Збори Відділу УНС в Денвері

Цьогорічні звичайні загальні збори 226-го Відділу УНС м. Лесі Українки в Денвері, відбулися 10 березня ц. р. у залі Стіл Комюніти Сентер. Збори відкрив голова Андрій Майстрик, а проводив ними Президія: проф. К. Левченко — голова і д-р П. Баб'як — секретар. За цілорічну працю Відділу за Управу звітували: голова Андрій Майстрик і фінансовий секретар інж. Мирослав Кальба; за Контрольну Комісію — проф. С. Ориццин; звіти Управи показали дальший розвиток організації. Багато труду для росту Відділу доклав фінансовий секретар інж. М. Кальба, який водночас є також головним радним УНС. За його стараннями зорганізовано Центральну Округу УНС з осідком в Омазі, Небраска. Туди входять Відділи: 2 з Омаги, й по одному з Лінкольну, Небраска, Ст. Джозефу, Мізурі, Канзас Сіті, Кензасу і Денверу, Кольорадо.

У звітовому часі Відділ нараховує 119 члени.

Після дискусії, на пропозицію голови Контрольної Комісії, проф. С. Ориццина збори одноголосно уділили абсолюторію уступаючій Управі.

До нової Управи Відділу УНС збори обрали: головою — Андрія Майстрика, заступником голови — О. Кривоноса, фінансовим секретарем — інж. М. Кальбу, рекордовим секретарем — д-ра П. Баб'яка, касиром — М. Бойка; Контрольну Комісію очолили: проф. С. Орищин голова, проф. К. Левченко — секретар і Д. Шкапич — член.

бп

В Познані відбудеться міжнародний ярмарок

Познань. — З 10 по 19 червня тут відбувається міжнародний ярмарок, у якому візьмуть участь 30 країн. Найкраще буде зарепрезентований СССР, від імені якого братимуть участь 17 зовнішньоторговельних організацій, які демонструвати-муть енергетичне устаткування, автомобілі, шляхобудівельні машини, різні верстати, сільськогосподарську техніку та контрольно-вимірні прилади. Засадничо, згідно з пляном організатора цього міжнародного ярмарку є, як інформує „Радянська Україна" з 28 квітня, „показати реалізацію комплексної програми соціялістичної економічної інтеграції, в тому числі, в галузі стандартизації".

80 років на службі народові

Українська громада поза межами поневоленої Батьківщини готовиться до святкувань 80-річного Ювілею найстаршого, українського щоденника „Свобода", який із самого початку поставив собі за завдання створити таку установу, яка могла б скупчити біля себе українців без різниці віровизнань чи віку для взаємної допомоги та співпраці.

Бажання головного редактора духовного піонера о. Григорія Грушки здійснилися — слово стало ділом. Після появи першого числа „Свободи" 15 вересня 1893 р. у Джерзі Сіті вже в п'ять місяців пізніше, постав УНСоюз — це була перша промінчик нашої національної зорганізованости на чужій землі, тому ж із самого початку вважався щоденник „Свобода" органом УНСоюзу.

Обставини, серед яких жили наші поселенці, зумовили потребу існування такого щоденника, для зв'язку інформацій та порад. Із скромних початків тижневика, а згодом щоденника розвинулось поважне видавництво з власною великою друкарнею і персоналом. Щодня велика громада Америки, Канади і інших країн світу отримує вечірні матеріяли про осягнення й недоліки УНС та всякі відомості з культурно-освітнього життя української громади. Цей найстарший і найбільш популярний щоденник пережив усі лихоліття та слушно дочекався 80-річного Ювілею, який незмінно захищає і голосить принципи, що їх визнаним це у першому числі.

Монтреальська Округа УНС в цілі підготови святкувань 80-річного Ювілею в неділю 18 березня 73 р., відбула ширші сходини в присутності обласного організатора на Канаду В. Дідюка, який був в Монтреалі в організаційних справах УНС. На сходинах були присутні секретарі Відділів. Сходини відкрив і привітав присутніх, у заступстві голови Округи Д. Попадинця, заступник голови — О. Дячишин, протокол сходин писала п-і Т. Мороз. Справу підготови до святкувань як і організаційні справи УНС реферував В. Дідюк. Він сказав, між іншим, що було б побажаним докласти всіх зусиль та старань, щоб покрити недоліки в організації членства за минулий рік і виконати заплянування Відділів на цей рік. Це ювілейний рік, тому в теперішній організаційній кампанії окрему увагу треба віддати організації молоді за кошти цього року, користуєсь із безплатного дитячого журналу — „Веселки". Треба започаткувати всякі акції та способи, щоб в цім виїмковім році досягнути виїмкових успіхів які будуть новим осягом та етапом у праці УНС. Треба теж брати до уваги, що майбутній 1974 р. це конвенційний рік і 80-ліття УНС, тому заздалегідь треба подбати про більше число членів для більшого числа делегатів на Конвенцію. До підготови святкувань 80-го Ювілею „Свободи" вибрано Комітет: голова — О. Дячишин, секретар — п-і Т. Мороз і член панна В. Баниш. Всі присутні подавали сугестії щодо часу святкувань і програми; покищо намічено кінець жовтня або початок листопада. До програми запропоновано панель, виставку видань щоденника „Свобода" і на закінчення мистецьку частину. Для успішної підготови запляновано листовно звернутись до всіх місцевих організацій виделегувати по одному членові для спільних нарад та праці, бо це Ювілей не тільки членів УНС, але всієї української громади поза межами Батьківщини. Пан В. Дідюк побажав успіху в заплянованому ділі і на цьому сходини закінчено.

Дарія Манило,
прес. референт

ПРОТОКОЛ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

лише дім УНСоюзу, але також численні інші споруджувані в його районі будинки, які обчислюють на загальну суму семи більйонів долярів. Це теж піднесе кошти будови дому на суму, що її на цю пору трудно точно встановити. Після інформацій інж. Ятремського, учасники нарад вирішили разом з ним будову, щоб познайомитися зі станом будови й одержати від нього докладніші інформації.

4. Справа дивіденди членам у 1973 р.

На внесення заступника головного предсідника і рекордового секретаря Володимира Сохана, піддержане заступницею гол. предсідника Марією Душник, схвалено підвищити ставки дивіденди, виплачуваної за грамоти після 10 років їх важности, узалежнюючи впровадження такої підвищки від оцінки та рекомендації в цій справі актуарія УНСоюзу.

5. Дата річних нарад Головного Уряду

Схвалено відбути річні наради Головного Уряду УНСоюзу на Союзівці в тижні від понеділка 21-го травня 1973 року почавшиóчи.

6. Різні справи

Схвалено виготувати заклик до Відділів та членів УНСоюзу в справі збільшення жертвенности на надрядні громадські цілі, а саме УККА, КУК, ЗУАДК, Гарвардський Центр Українських Студій і інші. З початком Нового Року схвалено проголосити заклик Екзекутиви в справі нової організаційної кампанії у 80-річчя „Свободи" і та передодні 80 річчя УНСоюзу і його 28-ої Конвенції.

Далі, на внесення сенатора П. Юзика, піддержане п-і Марією Душник, схвалено більшістю голосів віддавати протоколи нарад ред. А. Драгановi для публікації, водночас уповноважуючи його прорецензувати їх в скондензований формі. На внесення В. Сохана, піддержане п-і Уляною Дячук, схвалено негайно приступити до публікації протоколу річних нарад і ще не опублікованих нарад Екзекутиви.

На внесення проф. І. Телюка схвалено скликати наради Статутової комісії УНС, переглянути раніше листування членів для встановлення програми наради.

Гол. предсідник інформує про те, що він переговорює з Марріот Мотелем у Філядельфії в справі відбуття в ньому 28-ої Конвенції УНСоюзу в часі від 20 до 25 травня 1974 року. Приміщення мотелю відповідають вимогам конвенції, і тому він пропонує схвалити цей вибір приміщення конвенції. Схвалено уповноважити гол. предсідника договоритися з дирекцією цього мотелю щодо умов відбуття у ньому конвенції.

На цьому, після вичерпання порядку нарад, гол. предсідник Иосип Лисогір закрив наради о годині 8:45 вечора.

ЯРОСЛАВ ПАДОХ
головний секретар

КОЛ. ГРЕЦЬКИЙ ПРЕМ'ЄР КОНСТАНТИН КАРАМАНЛІС ЗАЯВИВ у Парижі, де він від років живе як політичний емігрант, що він готов вернутися до Греції в характері адвоката - оборонця видавців і редакторів газет, що їх притягають до судової відповідальности за видрукування кілька днів тому заклику Караманліса до тепершнього диктаторського уряду Георгія Пападопульоса, щоб той зрікся влади і промостив шлях для відновлення конституційного режиму. В Атенах сконфіскували також наклади паризького видання „Геральд Трибюн" та французьких щоденників „Ле Монд" і „Фігаро", які надрукували були той заклик Караманліса.

ЧИМ Є І ЧИМ ПОВИННІ СТАТИ ОКРУЖНІ КОМІТЕТИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

(Закінчення зі стор. 3-ої)

през повинні бути дбайливо підготовані.

(8) Дбати про висилання найздібніших секретарів та організаторів на центральні курси на Союзівку й також подбати про щорічні окружні курси для організаторів, запевняючись наперед в тому, що буде відповідна кількість курсантів. Районові курси вишколу й перевишколу є також важливим завданням Округ. Очевидно, в цьому вони можуть числити на повну допомогу обласних організаторів, і, де буде потреба, місцевих головних урядовців та висланників з головної канцелярії.

(9) Включатися в місцеве організаційне життя, щоб УНСоюз був по змозі найактивнішою організацією в усіх містах і оселях, де є його Відділи і Окружні Комітети.

(10) Виготування можливо повного адресаря усіх українців на терені Округи, як основи всякої громадської активности Округи, а зокрема акції приєднання до УНСоюзу усіх українців і запевнення їм (як давним так і новим членам) достатнього забезпечення, яке давало б реальну безпеку, а не лише сповидну.

(11) Відбування квартальних зборів Округи та щомісячних засідань Окружної Управи. Тяглість праці та часта зустріч з Відділами й членами Управи витворюють почуття єдности, що помагає в праці. Дбати про цікаву програму зборів і нарад.

(12) Наполегливі намагання виконати свої зобов'язання, зокрема квоту Відділів і всієї Округи та придбати одну з чотирьох нагород, призначених для Округ та бонусів за виконання квоти для Округи для підсилення її каси.

УНСоюз діє на величезній просторі вдвадцятеро більшому від території соборної України — на території 28 стейтів ЗСА і 7-ми провінцій Канади. Тому успішний, прямий зв'язок головної канцелярії з усіми майже 500 його Відділами, є утруднений, якщо не неможливий. Це вимагає посередньої, окружної чи як її називають бізнесові підприємства, дистриктової структури, якою повинні стати тривало наші Окружні Комітети. Це відповідало б теорії й практиці децентралізації і делегації функцій і відповідальности за їх виконання, що при великих просторах та великій кількості Відділів є необхідним.

Але слід тямити, що перебудова УНСоюзу з двоступневої на триступневу структуру залежатиме в рівній мірі як від (а) відповідно змінної структури УНСоюзу, так від (б) готовости Окружних управ та місцевих союзових діячів узяти на себе цей відповідальний обов'язок і його належно виконувати. Сподіваємося, що сьогоднішня зустріч та наради причиняться до вияснення реальности цієї справи.

Степан Гавриш переобраний 11-ий раз...

(Закінчення зі стор. 3-ої)

Іван Скочиляс, який заявив, що Управа вела многогранну працю в усіх ділянках; книговодство секретаря і касира є ведене взірцево, тому запропонував уділення абсолюторії Управі з признанням, що учасники зборів схвалили одноголосно.

Головний предсідник УНС Иосип Лисогір в першу чергу склав гратуляції Управі Окружного Комітету з нагоди Ювілейних 35-их Річних Зборів, а головно вітав основоположника Округи д-ра Володимира Галана і дякував йому, за довгу повну праці тому 35 років. Відтак И. Лисогір у своїй доповіді порушив багато актуальних справ, як союзового, так і суспільно-громадського характеру. Він ядерно проаналізував працю всіх ділянок за минулий 1972 р., а найбільше присвятив уваги організаційній і фінансовому відділам. Згадав про будову союзового дому, Союзівку та ювілей „Свободи". На закінчення доповіді ще раз висловив признання Окрузі за організаційні успіхи, і при тому вручив голові С. Гавришеві почесну плякету за першенство Філядельфійської Округи за минулий 1972 рік. Рівнож передав плякету новому членові Клюбу Заслужених Союзовців Михайлові Голінкові, яку в його неприсутності одержав Михайло Мартиненко — секретар Відділу. И. Лисогір теж передав зірки довголітнім членам згаданого Клюбу за їхні організаційні успіхи, а саме: Іванові Одежинському і Іванові Книгницькому. По доповіді И. Лисогора, відбулась дискусія, в якій взяли участь аж 17 дискутантів. У ній заторкнено: будову Союзових домів, Союзівку, виплату дивіденди, приміщення 28 Конвенції та її Комітет, консолідацію Братських Союзів, щоденник „Свобода" і „Віклі" спізнені і одержання протоколи з нарад Головного Уряду і Екзекутиви та ін.

В імені Номінаційної Комісії Петро Щерба запропонував склад нової Управи: д-р Володимир Галан і інж. Осип Бакай — почесні голови, Степан Гавриш — дійсний голова, Василь Мицик, Ірина Щерба і Федір Петрик — заступники голови, Петро Тарнавський — секретар, Іван Данилевський — касир, Іван Одежинський — організаційний референт, інж. Іван Скіра — референт зв'язків і Іван Книгницький — імпрезовий референт.

З Уряду до Екзекутиви входять головні контролери проф. д-р Богдан Гнатюк і д-р Іван Скальчук. На члени Управи обрано: інж. Михайло Нич, мгр Михайло Ковальчук, Михайло Хомин, Семен Лупацій, Андрій Кушнір, Іван Бабяк, Лазар Івашина, інж. Богдан Одежинський, Михайло Куриляк, Омелян Барилка, Стефан Филик, Томас Хромчак, проф. Стефан Шпилькевич — Трентон, Ярослав Щербак — Честер, Йосиф Хома — Бриджпорт Па., інж. Андрій Забрицький — Честер і Микола Лялюк — Кемден. — До Контрольної Комісії обрано: мгр Іван Скочиляс — голова, Михайло Мартиненко, мгр Василь Колінко, Михайло Глова, Микола Пришляк — члени.

Після вибору нової Управи, голова С. Гавриш подякував в імені членів нововибраної Управи за довір'я і вибір. Головні контролери проф. д-р Б. Гнатюк і д-р І. Скальчук склали короткі побажання новообраній Управі в праці, а головно задержати першенство за Округою в передконвенційному році. Також самі щирі побажання скалала й голова сусідньої Лігай Велійської Округи Анна Гарас, а тому, що це були ювілейні наради, то запропонувала відспівати многоліття Управі, що присутні спонтанно виконали. Наспілі й письмові привіти і голова відчитав їх, а саме від голови Перт Амбойської Округи інж. Омеляна Граба і голови Вілкіс Берської Округи мгра Романа Дякова.

Перед закінченням нарад голова заподав плян праці на біжучий рік, який присутні вповні схвалили а саме: 1) Округа повинна кожного місяця давати 50 членів, що дасть 600 за повний рік; 2) Відбути весняну „Декаду" при допомозі інших організаторів; 3) Влаштувати „День Українського Народного Союзу" Філядельфійської Округи в неділю 10 червня; 4) Взяти активну участь у загальному святі УНСоюзу, що відбудеться 19 серпня в Лейквуд парку в околиці Шамокина; 5) Відбути Ювілейний бенкет 14 жовтня в з нагоди 80-ти річчя „Свободи" і 35-ти річчя Округи; 6) Видати пам'ятну книгу-збірник з нагоди 35-ліття Округи; 7) Брати активну участь у всіх ділянках суспільно-громадської і церковної праці; 8) Пообити всі заходи в справі закупелння дому для канцелярії Окружного Комітету.

Наради, в яких взяли участь 72 особи від заступників 27 Відділів закінчено молитвою, яку провів о. протоієрей Михайло Борисенко, а опісля голова Округи запросив всіх на перекуску.

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ 1973 РОКУ

З березнем ми закінчили перше чвертьріччя цього подвійно важливого року, року 80-річчя „Свободи" й до того року передконвенційного. Здобувши в січні 375, в лютім 291 і в березні 343 нових члени, ми переступили першу тисячку нових членів. Наша мета: 6.000. Це дуже велике число, але й дуже велика наша потреба прибути на конвенцію з поважним успіхом. Тому нехай цей початковий успіх не спинює нас у праці ,але навпаки заохотить до дальшого, скріпленого змагання за систематичне й повне виконання нашого цьогорічного пляну. За цей перший квартал ми придбали рівно 20% більше членів, як у тому самому часі минулого року. Це є добрий знак на цей цілий рік.

Підсумовуючи здоб у то к першого чвертьріччя, відзначім тих, що причинилися до нього. Першою областю, як щодо числа здобутих членів (348) так і відсоткового виконання квартальної квоти, є область під орудою Степана Гавриша (82%), а за нею йдуть області Василя Дідюка і Василя Оріховського (по 70%). Першою Округою є філядельфійська, під головством С. Гавриша (119 членів), а за нею йде Чикагська (101) і Нюйоркська (77). Першим Відділом є 427 в Ст. Кетринс, в Канаді, під секретарюванням Петра Дякова (21 членів), а за ним йдуть п'ять Відділів, з яких всі здобули по 17 членів, а саме: 121 в Ром, 153 і 216 в Філядельфії, 221 в Чикаго і 360 в Боффало. З відділових організаторів перше місце придбав Петро Дяків з Ст. Кетринс, а К. Кобіто з Ром і Тарас Шпікула з Чикаго придбали по 17 членів. З жінок визначилися Квітка Стецюк з Джерзі Сити (13) і Текля Мороз з Монтреалю (10). Чемпіонами березня є Роман Татарський з Детройту (12) і І. Ганич з Алентавну, Па. Всім їм, особам і союзовим установам, велике признання й не менша подяка. Закликаємо ввесь союзовий загал піти їхніми слідами й це вже в поточнім місяці.

ЧЕМПІОНИ ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ В БЕРЕЗНІ 1973 Р.

П. Ч.	Організатор	Здобув чл.	Сума забезп.
1	Р. Татарський (94)	12	$ 30,000 3 АДД
2	І. Ганич (147)	12	36,000 4 АДД

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У БЕРЕЗНІ 1973 Р.

Ч. В.	Організатор	Придбано у березні	Сума забезпечення		Разом у 1973 р.
	Округа АЛЕНТАВН				
47	Анна Гарас	2	$ 8,000	1 АДД	5
137	М. Колодруб	1	1,000		2
147	І. Ганич	11	36.000	4 АДД	
	І. Гуцайлюк	2	4,000		16
	Разом:	16	$ 49,000	5 АДД	
	Округа БАЛТИМОР				
55	А. Ціздин	2	$ 4,000		4
320	І. Малко	6	20,000		8
337	В. Павловський	3	6,500		7
	Разом:	11	$ 30,500		
	Округа БОСТОН				
238	Анна Ремік	2	$ 2,000		3
374	В. Федорів	7	6,500		
	М. Снігурович	3	15,000	3 АДД	
	Анна Чопик	1	1,000		11
	Разом:	13	$ 24.500	3 АДД	
	Округа БОФФАЛО				
360	О. Бережницький	4	$ 8,000	1 АДД	
	І. Гаврилюк	1	5,000	1 АДД	17
	Разом:	5	$ 13,000	2 АДД	
	Округа ЧИКАГО				
33	Софія Оріх	3	$ 3,000		
	Катерина Несевич	1	10,000		
	Є. Репета		5,000	1 АДД	6
35	І. Кравчишин	1	3,000		
	Б. Вовчик	1	1,000		2
51	М. Ольшанський	3	7,000	1 АДД	5
61	Дарія Малюк	1	1,000		1
100	А. Цебак	3	4 000		3
103	А. Дорошенко	1	1.000		3
106	А. Іванюк	4	6,500		7
136	Ф. Семчишин	1	2,000		3
221	Т. Шпікула	2	6,000	1 АДД	17
379	М. Семків	1	1,000		8
399	Р. Припхан	2	6,000	1 АДД	2
423	В. Буртняк	1	1,500		5
	Разом:	26	$ 58,000	4 АДД	
	Округа КЛІВЛЕНД				
115	П. Бабич	1	$ 2,000		3
233	В. Дейчаківський	5	20,000	3 АДД	5
240	М. Кігічак	6	26,000	3 АДД	13
291	Є. Репета	1	5,000	1 АДД	3
295	С. Мотрович	1	3,000		1
336	Г. Кисіль	2	7,000	1 АДД	2
364	Ольга Вик	1	5,000		4
	Разом:	17	$ 68,000	8 АДД	
	Округа ДІТРОЙТ				
20	П. Виц	2	$ 3,000		
	Є. Репета	1	1,000		3
82	Ольга Марущак	1	2,000		3
94	Р. Татарський	12	30,000	3АДД	
	Є. Репета	1	5,000	1 АДД	15
146	Г. Корб'як	1	1,000		
	Є. Репета	1	5,000	1 АДД	5
174	А. Слюсарчук	7	15,000	2 АДД	10
183	П. Залуга	1	1 000		1
292	П. Федик	2	6,000		5
	Разом:	29	$ 69,000	7 АДД	
	Округа ДЖЕРЗІ СИТІ				
25	Квітка Стецюк	2	$ 1,000		14
171	Стела Раєн	4	8,000		4
213	В. Козак	1	1,000		1
270	С. Островський	1	2,000		3
281	М. Волошин	1	5,000		1
	Разом:	9	$ 17,000		
	Округа МІННЕАПОЛІС				
385	Я. Карп'як	2	$ 6,000		5
487	М. Денисюк	2	10,000	2 АДД	2
	Разом:	4	$ 16 000	2 АДД	
	Округа МОНТРЕАЛЬ (Канада)				
434	Олександра Дольницька	3	$ 3,000		6
465	Текля Мороз	6	7,000		10
473	Віра Ваніт	2	3,000		6
474	Дарія Манило	4	15,000	1 АДД	5
	Разом:	15	$ 28,000	1 АДД	
	Округа НЮАРК				
14	М. Отрок	2	$ 2,000		4
37	Анна Гнатюк	1	500		5
65	А. Сміт	1	1,000		2
76	М. Демчук	1	1,000		6
133	Я. Леськів	4	13,000	2 АДД	8
172	В. Осадчук	3	8,000	1 АДД	3
234	І. Іваник	3	3,000		3
	Разом:	15	$ 28,500	3 АДД	
	Округа НЮ ГЕЙВЕН				
23	І. Вінковський	1	$ 1,000		2
59	Т. Сливінський	4	3,000		
	М. Галькевич	1	1,000		8
254	В. Романишин	1	1,000		8
277	В. Василевський	1	5,000	1 АДД	12
387	В. Олійник	1	5,000		
	М. Снігурович	3	7,000	1 АДД	7
414	І. Телюк	1	1,000		4
	Разом:	13	$ 24,000	2 АДД	
	Округа НЮ ЙОРК				
8	В. Мандзій	1	$ 1,000		
	В. Оріховський	3	9,000	1 АДД	6
16	М. Москаль	1	500		1
88	В. Квас	1	1,000		6
130	Ю. Юрків	1	1,000		2
194	Я. Падох	1	2,000		4
200	І. Пригода	4	14,000	2 АДД	8
204	В. Палідвор	4	14,000	2 АДД	5
256	Ольга Недошитко	1	500		1
327	А. Копистянський	2	6,000	1 АДД	4
455	Софія Соколишин	4	14,000	2 АДД	
	В. Оріховський	1	5,000		9
	Разом:	24	$ 68,000	8 АДД	
	Округа НІЯГАРА (Канада)				
416	Катерина Онуфрик	5	$ 27,000		
	В. Дідюк	3	12,000	2 АДД	8
427	П. Дяків	3	10,500		
	В. Дідюк	2	10.000	2 АДД	21
458	Д. Пиш	1	1,000		3
	Разом:	14	$ 60,500	1 АДД	
	Округа ПАССЕЙК				
42	П. Головачук	1	$ 1,000		4
97	В. Табачук	1	1,000		1
182	Г. Клименко	1	2,000		6
	Разом:	3	$ 4,000		
	Округа ПЕРТ АМБОЙ				
155	М. Фединишин	5	$ 20,000	2 АДД	11
168	І. Бабин	1	2,000		3
342	о. Петро Мелех	2	2,000		2
349	М. Захарко	1	5,000	1 АДД	2
353	Дарія Оріховська	1	5,000	1 АДД	1
	Разом:	10	$ 34,000	4 АДД	
	Округа ФІЛЯДЕЛЬФІЯ				
10	К. Хільченковський	1	$ 5,000	1 АДД	1
32	М. Хомин	1	2,000		14
83	С. Гавриш	2	2,000		10
128	М. Глова	1	1,000		4
153	І. Одежинський	1	1,000		
	Б. Артимишин	1	1,000		17
173	П. Щерба	5	14,000		5
216	І. Одежинський	9	28,000	2 АДД	
	Б. Одежинський	1	1,000		17
237	С. Гавриш	1	5,000	1 АДД	
	М. Крика	1	5,000		5
245	М. Голінко	1	5,000	1 АДД	
	М. Мартиненко	2	6,000		6
347	Катерина Гордон	1	1,000		2
362	Ф. Петрик	4	2,500		6
375	П. Тарнавський	1	1,000		4
397	М. Нич	1	1,000		4
422	І. Одежинський	1	2.000		2
	Разом:	35	$ 38,500	5 АДД	
	Округа ПІТСБУРГ				
53	К. Сачко	2	$ 10,000		3
96	М. Драпала	1	3,000		1
120	В. Рефт	2	4,000		2
161	А. Джула	2	2,000		6
276	С. Іваницький	1	500		3
481	С. Гавриш	2	1.000	2 АДД	
	М. Сивий	1	2,000		4
	Разом:	11	$ 29,500	2 АДД	
	Округа РОЧЕСТЕР				
217	Т. Кубарич	2	$ 1,500		10
316	В. Гавриляк	5	5,500		7
367	В. Попович	3	6.000	1 АДД	4
437	М. Малинівський	2	6,000	1 АДД	5
	Разом:	12	$ 19,000	2 АДД	
	Округа СКРЕНТОН				
406	М. Мартинюк	3	$ 3,000		3
21	В. Галич	1	2,000		1
	Разом:	4	$ 5,000		
	Округа ШАМОКИН				
31	М. Сток	3	$ 4,000		5
78	І. Петрунцьо	5	11,000	1АДД	11
164	Т. Вутрей	3	7,000	1 АДД	3
228	Анна Снінська	1	1,000		1
305	М. Гентош	1	1,000		6
382	Катерина Гарбест	1	1,000		1
	Разом:	14	$ 25,000	2 АДД	
	Округа СИРАКЮЗИ - ЮТИКА				
39	І. Пиндус	2	$ 2,000		3
121	К. Кобіто	5	5,000		17
184	В. Запаранюк	1	2,000		3
	Разом:	8	$ 9,000		
	Округа ТОРОНТО (Канада)				
402	Я. Бурій	1	$ 1,000		6
432	В. Зорич	1	3.000		12
441	Д. Заневич	2	7,000	1АДД	6
442	В. Дідюк	6	22.000	3 АДД	6
469	К. Чорномаз	1	1,000		2
478	В. Осталяк	1	5,000	1 АДД	3
	Разом:	12	$ 39,000	5 АДД	
	Округа ТРОЙ				
13	П. Шевчук	1	$ 5,000	1 АДД	2
57	М. Савків	1	1,000		4
191	Р. Колодій	1	1,000		2
266	В. Труфин	3	3,000		5
	Разом:	6	$ 10,000	1 АДД	
	Округа ВІННІПЕГ (Канада)				
444	Л. Вовк	2	$ 8,000	1 АДД	2
502	Д. Марцінюк	1	2,000		1
505	П. Волощук	3	3,000		3
	Разом:	6	$ 13,000	1 АДД	
	Округа СТ. ЛУЇС				
284	І. Василюка	3	$ 3,000		3
373	Марія Кручовська	2	5,000		2
	Разом:	5	$ 8,000		
	НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ				
11С.	Гавриш	2	$ 10,000	2 АДД	2
79	А. Рудник	1	5,000	1 АДД	8
257	П. Сильчак	1	1,000		
	А. Рудник	1	5,000	1 АДД	4
417	І. Цибрівський	1	1,000		1
	Разом:	6	$ 22,000	4 АДД	

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У БЕРЕЗНІ 1973 РОКУ

П. Ч.	Округа (осідок)	Кількість Відділів	Придбано чл. у березні	Разом у 1973
	Область С. ГАВРИША			
1	Філядельфія, Па.	37	35	119
2	Нюарк, Н. Дж.	22	15	43
3	Алентавн, Па.	12	16	36
4	Шамокин, Па.	21	14	32
5	Джерзі Сиτі, Н. Дж.	11	9	31
6	Балтимор, Мд.	9	11	28
7	Перт Амбой, Н. Дж.	12	10	28
8	Пассейк, Н. Дж.	7	3	15
9	Скрентон, Па.	8	3	12
10	Вилкс. Бери, Па.	9	—	4
	Разом:	148	116	348
	Область Є. РЕПЕТИ			
1	Чикаго, Ілл.	35	26	101
2	Детройт, Мич.	20	29	52
3	Клівленд, Огайо	20	17	36
4	Янгставн, Огайо	9	—	5
	Разом:	84	72	194
	Область В. ОРІХОВСЬКОГО			
1	Ню Йорк, Н. Й.	35	24	77
2	Рочестер, Н. Й.	9	12	34
3	Сиракюзи-Ютика, Н. Й.	14	9	30
4	Боффало, Н. Й.	10	5	22
5	Трой, Н. Й.	7	6	19
	Разом:	75	56	182
	Область М. СНІГУРОВИЧА			
1	Ню Гейвен, Конн.	19	13	55
2	Бостон, Масс.	5	13	20
3	Вунсакет, Р. Ай.	7	—	3
	Разом:	31	26	78
	Область В. ДІДЮКА (Східня Канада)			
1	Торонто, Онт.	25	12	73
2	Ніягара, Онт.	9	14	32
3	Монтреаль, Квібек	9	15	27
	Разом:	43	41	182
	Захід Канади	22	6	10
	ОКРУГИ в ЗСА (без обласних організаторів)			
1	Піттсбург, Па.	19	11	29
2	Мінеаполіс, Мінн.	7	4	13
3	Централььна	6	—	5
4	Ст. Луїз, Мо.	7	5	5
	Разом:	39	20	50
	Необ'єднані Відділи	22	6	15

НАЙКРАЩІ ОКРУГИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ЗДОБУЛИ ПО КІНЕЦЬ БЕРЕЗНЯ 1973 Р. 25 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П.Ч.	Округа (осідок)	Придбано до кінця березня	П.Ч.	Округа (осідок)	Придбано до кінця березня
1	Філядельфія ,Па.	119	9	Рочестер, Н. Й.	34
2	Чикаго, Ілл.	101	10	Ніягара, Онт.	32
3	Ню Йорк, Н. Й.	77	11	Джерзі Сиτі, Н. Дж.	31
4	Торонто, Онт.	73	12	Сиракюзи-Ютика, Н. Й.	30
5	Ню Гейвен, Конн.	55	13	Піттсбург, Па.	29
6	Детройт, Мич	52	14	Балтимор, Мд.	28
7	Нюарк, Н. Дж.	43	15	Монтреаль, Квібек	27
8	Алентавн, Па.	36			

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ БЕРЕЗНЯ 1973 Р. ЗДОБУЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П.Ч.	Число Від.	Місцевість	Кількість чл.	П.Ч.	Число Від.	Місцевість	Кількість чл.
1	427	Ст. Кетринс, Онт.	21	12	240	Клівленд, Огайо	13
2	121	Ром, Н. Й.	17	13	489	Ню Йорк, Н. Й.	13
3	153	Філядельфія, Па.	17	14	277	Ню Гейвен, Конн.	12
4	216	Філядельфія ,Па.	17	15	432	Торонто, Онт.	12
5	221	Чикаго, Ілл.	17	16	78	Майнерсвил, Па.	11
6	360	Боффало, Н. Й.	17	17	155	Перт Амбой, Н.Дж.	11
7	94	Гамтрамк, Мич.	15	18	374	Бостон, Масс.	11
8	147	Алентавн, Па.	16	19	83	Філядельфія, Па.	10
9	407	Торонто, Онт.	15	20	174	Детройт, Мич.	10
10	25	Джерзі Сиτі Н.Дж.	14	21	217	Рочестер, Н. Й.	10
11	32	Філядельфія, Па.	14	22	465	Лашин, Квібек	10

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ БЕРЕЗНЯ 1973 Р. ЗДОБУЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П.Ч.	Організатор	Число Відд.	Здобув чл.	П.Ч.	Організатор	Число Відд.	Здобув чл.
1	П. Дяків	427	19	9	Р. Татарський	94	12
2	К. Кобіто	121	17	10	І. Петрунцьо	78	11
3	Т.Шпікула	221	17	11	І. Ганич	147	11
4	М. Хомин,	32	14	12	М. Фединишин	155	11
5	Квітка Стецюк	25	13	13	А. Слюсарчук	174	10
6	М. Кігічак	240	13	14	Т. Кубарич	217	10
7	І. Гаврилюк	360	13	16	Текля Мороз	465	10
8	М. Шпетко	489	13				

ЯРОСЛАВ ПАДОХ, головний секретар

СПЕЦІЯЛЬНІ ВІДЗНАЧЕННЯ І ВИНАГОРОДИ ЗА УСПІХИ В ОРГАНІЗАЦІЙНІЙ ПРАЦІ ВПРОДОВЖ 1972 Р.

Крім звичайних відзначень та нагород за успіхи в щорічній організаційній кампанії УНСоюзу, в минулому 1972 році ряд успішних відділових організаторів, крім звичайних винагород, одержали спеціяльні. А саме:

Золоті годинники

Організатори членів УНСоюзу, які впродовж одного року здобудуть 25 членів, стають членами почесного Клюбу Заслужених Союзовців. Члени, які впродовж 10 років здобудуть по 25 членів або більше членів кожного року, отже, які за 10 років здобудуть щонайменше 250 членів, одержують як особливу нагороду золоті годинники з відповідним написом. У 1972 р. два дев'ятирічні члени Клюбу Заслужених придбали знову по понад 25 членів і за це одержують золоті годинники. Ними є секретар 204-го Відділу у Ню Йорку д-р Василь Палідвор та секретар 174-го Відділу у Детройті д-р Атанасій Слюсарчук.

Нові члени Клюбу Заслужених

В минулому році вперше членами Клюбу Заслужених стали, придбавши 25 або більше членів, наступні організатори:

1. Данило Пиш, секретар 458-го Відділу в Бирлінгтоні, Онт.
2. Осип Чабан, секретар 242-го Відділу у Фраквілл, Па.
3. Ярослав Леськів, секретар 133-го Відділу в Нюарку, Н. Дж.
4. Михайло Голінко, предсідник 245-го Відділу в Трентоні, Н. Дж.

Ці чотири заслужені організатори одержують, ставши вперше членами Клюбу Заслужених, почесну плякету із одною зіркою, датованою роком 1972.

Повторні члени Клюбу Заслужених

Крім названих ш і с тьох членів Клюбу Заслужених, в минулому році стали повторно членами Клюбу ще 24 інших відділових організаторів, а саме:

1. Анна Гарас, секретарка 47-го Відділу в Алентавні, Па.
2. Мирослав Кальба, секретар 226-го Відділу в Денвері, Кол.
3. Михайло Семків, секретар 379-го Відділу в Чикаго, Ілл.
4. Микола Хоманчук, секретар 5-го Відділу в Асторії, Н. Й.
5. Михайло Кігічак, секретар 240-го Відділу в Клівленді, Огайо.
6. Квітка Стецюк, секретарка 25-го Відділу в Джерзі Сиτі, Н. Дж.
7. Василь Шаран, секретар 407-го Відділу в Торонто, Онтаріо.
8. Тарас Шпікула, секретар 221-го Відділу в Чикаго, Ілл.
9. Петро Головачук, секретар 42-го Відділу в Пассейку, Н. Дж.
10. Пастор Андрій Давидюк, предсідник 340-го Відділу в Нюарку, Н. Дж.
11. Іван Книгницький, секретар 430-го Відділу у Філядельфії, Па.
12. Олена Олек, секретарка 22-го Відділу в Чикаго, Ілл.
13. Михайло Гентош, секретар 305-го Відділу в Магони Сиτі, Па.
14. Михайло Захарко, секретар 349-го Відділу в Менвил, Н. Дж.
15. д-р Василь Палідвор, секретар 204-го Відділу в Ню Йорку, Н. Й.
16. Теодор Кубарич, секретар 217-го Відділу в Рочестері, Н. Й.
17. Петро Федик, секретар 292-го Відділу в Детройті, Міч.
18 Володимир Гавриляк, секретар 316-го Відділу в Рочестері, Н. Й.
19 Василь Попович, секретар 367-го Відділу в Рочестері, Н. Й.
20. Михайло Фединишин секретар 155-го Відділу в Перт Амбой, Н. Дж.
21. д-р Атанасій Слюсарчук, секретар 174-го Відділу в Детройті, Міч.
22. проф. Іван Телюк, секретар 414-го Відділу в Ню Гейвені, Конн.
23. Михайло Отрок, секретар 14-го Відділу в Нюарку, Н. Дж.
24 Евстахій Мотрович, секретар 295-го Відділу в Акроні, Огайо.

Крім цього п о в т орними членами Клюбу Заслужених стали 12 таких обласних і постійних організаторів:

1. Василь Дідюк, обласний організатор.
2. Степан Гавриш, обласний організатор.
3. Євген Репета, обласний організатор.
4. Богдан Дейчаківський постійний організатор.
5. Іван Одежинський, постійний організатор.
6. Василь Оріховський, обласний організатор.
7. Іван Петрунцьо, постійний організатор.
8. Андрій Іванюк, постійний організатор.
9. Богдан Зорич, постійний організатор.
10. Роман Чучкевич, постійний організатор.
11. Микола Ткачук, постійний організатор.
12. Олександер Бережницький, постійний організатор.

Отож, разом в 1972 р. УНСоюз мав 40 нових або повторних, членів Клюбу Заслужених, які у великій мірі причинилися до минулорічного успіху.

Будівничі УНСоюзу

Окреме почесне вирізнення одержують всі ці організатори, які в 1972 р. придбали по 10 до 24 членів. Таких будівничих УНСоюз мав 103 з-поміж відділових організаторів та 2 з-поміж постійних чи обласних організаторів, отже разом 105. Разом із 40 членами Клюбу таких організаторів, які в минулому році здобули по 10 або більше членів, УНСоюз мав 145.

Найкращі організаторки

Поміж названими членами Клюбу Заслужених найшлися в минулому році 3 жінки, а саме:

1. Анна Гарас, головна радна, секретарка 47-го Відділу в Бетлегемі, Па., та голова Алентавнської Округи. Анна Гарас, здобувши найвище число членів поміж усіми відділовими організаторами, а саме 60 на загальну суму забезпечення цих членув на 137.000 дол., здобула не тільки перше місце поміж всіми жінками-організаторками, але також поміж всіми відділовими організаторами в 1972 році. За це вона одержала в нагороді англомовну Енциклопедію Українознавства.

2. Квітка Стецюк, секретарка 25-го Відділу в Джерзі Сиτі, Н .Дж., яка здобула в минулому році 51 нових членів , стала другою, найбільш успішною жінкою-організаторкою минулого року, зайнявши у загальному числі відділових організаторів почесне 6-те місце. В нагороду вона одержала англомовну Історію України Михайла Грушевського.

3. Олена Олек, колишня головна радна та секретарка 22-го Відділу в Чикаго, здобула в минулому році 30 членів і за це одержала книжку д-ра Луки Луцева „Василь Стефаник, співець української землі".

Крім цих відзначень та нагород, що їх одержали поодинокі організатори, почесні нагороди та грошові підмоги на діяльність одержали також найбільш заслужені в минулому році союзові Округи.

Почесні плякети для заслужених Округ

1. Округа Філядельфії одержала почесну плякету за найбільше число здобутих членів, а саме 425, і за найвищу суму забезпечення нових членів на 1,036,500.00 дол.

2. Округа Шамокину одержала почесну плякету за найкраще виконання річної квоти, яке переступило 100% їєї квоти.

3. Округа Ню Йорку одержала почесну плякету за найбільше число відділових організаторів, які в минулім році здобули по 10 або більше членів, а було їх 13.

Округи, які почесно виконали свою квоту

1. Округа Шамокину, як уже згадано, виконала свою квоту на понад 100%.
2. Округа Клівленду виконала свою квоту на 87%.
3. Округа Ніягари виконала квоту на 87%.
4. Округа Нюарку виконала квоту на 79%.
5. Округа Алентавну виконала квоту на 78%.

Як згадано, Округа Шамокину одержала почесну плякету, а крім того вона і всі п'ять названих Округ здобули грошову підмогу для дальшого ведення своєї успішної праці.

Названі організатори та Округи і їх Відділи найбільше заслужилися в минулому році для здобутого успіху, а саме придбання 4,216 нових членів УНСоюзу. За це належиться їм, крім почесних відзначень та нагород, також загальне признання і подяка, яке їм на цьому місці висловлюється. Ще важливіше: всі ці організатори, Відділи і Округи повинні стати прикладом для всіх інших союзових діячів, Відділів, Округ, як слід працювати для великої мети побільшення УНСоюзу в цьому важливому році. Заохочуємо до почесного змагу між собою всіх організаторів та всі союзові клітини.

Ярослав Падох

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА 100 РОКІВ БУДУЄ СВІТЛЕ МАЙБУТНЄ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ НА НАЙТРИВКІШИХ ОСНОВАХ НАУКИ, ЗНАННЯ І ПРАВДИ. ДОПОМОЖІМО ЙОМУ В ЦЬОМУ ЩЕДРОЮ ПОЖЕРТВОЮ НА ЙОГО ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД!

Клівленд вшанував ювілейний рік Верховного Архиєпископа

На громадських нарадах у лютому 1972 р. покликано до життя Окружний Діловий Комітет Метрополітального Клівленду, щоб вшанувати 80-ліття Блаженнішого Верховного Архиєпископа Йосифа Сліпого. Комітет, що його очолив д-р Тарас Антонович, діяв упродовж цілого Ювілейного Року, під час якого відбулася низка імпрез.

Першою з черги була доповідь о. д-ра Юрія Федорова з Торонта на тему: „Історія обряду в Українській Помісній Церкві", яка відбулася 10 вересня 1972 р. в залі церкви св. Йосафата у Пармі, в присутності понад двох з половиною сотень учасників. Доповідач проаналізував розвиток обряду Української Церкви на тлі її історії. Він обширно з'ясував причини й наслідки впливів латинізації, що впродовж років підривали чистоту обряду Української Католицької Церкви стверджуючи, що, як у минулому, так і тепер — зокрема в умовинах еміграційного життя наших поселень у діяспорі — латинізаторські впливи приводили й дійсно приводять до кризи в нашому церковному житті, тож слід їх послідовно поборювати й усувати. Після доповіді висвітлювано прозірки з іконописів церкви св. Миколая в Торонті, до яких о. д-р Федорів подав низку коментарів.

Другою з черги імпрезою були святкування відзначення Помісности Української Церкви й 80-ліття її голови, Блаженнішого Йосифа. Святкування розпочались вранці 29 жовтня 1972 р. відправами торжественних Святих Літургій в українських католицьких церквах Великого Клівленду, а в пополудневих годинах, відбулась Ювілейна Академія з участю біля тисячі учасників, про що звітувала уже українська й англомовна преса.

Останньою з циклу святкувань була доповідь на тему: „Про взаємну любов і служіння Христові,, яку виголосив о. д-р Ізидор Нагаєвський із Фініксвілу, Пенсильвенія 3 грудня 1972, в авдиторії св. Йосафата у Пармі, на яку прибуло понад три сотні мирян. Вечір закінчився відспіванням гимну „Боже Великий".

Закінчення праці Окружного Ділового Комітету наступило впоряд з датою ліквідаційного засідання, що відбулося 17 січня 1973 року. Документацію із святкувань Комітет переслав до канцелярії Їх Блаженства у Римі, включаючи фінансовий звіт і чек на суму $1,058.51, що був чистим приходом із згаданих імпрез.

смб

Радісний Великдень

Христусувалися усюди колись на цілій Україні, — усі, а молодь ще „цокала" писаночками, — ці зовнішні, загальні докази цього великого свята — це був знак любови, знак єднання і щастя — може й короткого.

Чи не прискорено билося нам усім серце, коли у цю Великодню неділю стояли ми тісно збиті на сходах і вулиці перед церквою св. Юра і... ждали на якусь подію. Святочна Богослужба, хвилюючі слова проповіді о. пароха, хор, зворушливе „Плотію" наче нас всіх відновили, а тут вибігло гуськом кілька десяток дівчат-пластунок: полтавки, гуцулочки, поліщучки, і далі виводили гагілки з піснями. Думається, що кожний був зворушений, — де? На найлюднішій вулиці Ню Йорку, серед чужих людей задзвеніла українська чудова, історичного значення пісня, а на тім малім асфальтиковім прямокутнику ожили прабатьківські спомини про життєдайне сонце, побіди зими-зла весною, добром, чарівну молодість, що знає і береже своє минуле у великий празник Воскресіння Христа. Це святкування важливіше нам тим, що почин його вийшов від самої молоді, яка при інших обов'язках пильно і часто збиралася в „Пластовій домівці" і здобувала знання у виконанні тих чудових, повних переживань гагілок.

Тому з цілою щирістю серця дякуємо нашій молоді — пластункам Н ю йоркської Станиці за радісну несподіванку. Дякуємо її, тішимося, що вона росте, росте духово до повної вартости українки.

Іванна Скоплякова

Показ писання писанок 86-го Відділу СУА

Користаючи з передвеликоднього часу, Управа 86-го Відділу СУА зорганізувала показ писання писанок для Американського Жіночо г о Клюбу Faculty Wises Club of Montclair Academy, що відбувся 1 квітня ц. р. у домі голови Відділу Миросла в и Граб. Зацікавлені, ж і н к и професорів згаданої школи були активними учасницями „малювання", яким фахово проводили Анета К о в а ль (членка 45-го Відд. СУА) і наша власна членка Ліда Цяпка. Обидві пані підготовилися до тієї важливої імпрези, виконуючи своє завдання, успішно й цікаво. Кожний ступінь писання пояснювано на окремих великих картинах як теж усно, що значно облегшило „лекцію". Показ писання проходив у казковій і діловій атмосфері: при горіючих свічках, запаху воску, — фарби в слоїках миготіли при відблиску світла й тільки видніли вершки голів схилених при інтенсивному малюванні.

Імпрезу започатко в а н о вступним словом, Ліди Цяпки, що в короткі подала історію писання писанок, згідно з українською традицією, пов'язаною з цим мистецтвом. На закінчення, за солодким і кавою, відбулася товариська гутірка під час якої гості-американки висловлюва л и подив і захоплення цим родом українського мистецтва. Пам'яткові писанки, що їх вони самі написали цього вечора, пригадуватимуть їм імпрезу, влаштовану Управою нашого Відділу СУА.

Виставка українських експонатів 86-го Від. СУА в Мейплевудській бібліотеці

Заходом Управи 86-го Відділу СУА в Гілтон Бренч Бібліотеці в Мейплвуді від 16-28 квітня влаштовано виставку українських експонатів. Численні відвідувачі тієї бібліотеки висловлюють вдоволення і подивляють красу українського мистецтва.

А. Твардовська
Прес. реф. 86-го Відд. СУА

МИКОЛА КУЛІШ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Піднімання червоної калини.

Своє останнє твердження про закриття Куліша від сучасника я хочу підперти ілюстрацією із „Роману пам'яті" покійного вже Тереня Масенка. Донька Масенка, студентка Київського університету імени Шевченка, Лариса, відвідуючи батька в його хижці у Віті-Поштовій, привезла з собою посмертно виданий томик новель знищеного, як і Микола Куліш, Григорія Косинки. Вона просить свого батька: „Тату, ти знав Косинку, розкажи про нього. Я і мої друзі нічого не знаємо про ті часи". Невідомо, чи Терень Масенко розповів своїй доньці про трагічний кінець свого друга Косинки та інших, бо про це в творі немає розповіді. Але щось таки батько мусів розповісти своїй доньці, бо "... Ларочка глянула у великій журбі на білі вишеньки і черешні, ніби їй здалося, що їх цвітіння залите сльозами рідної землі. Мені той ранок відгукнувся в серці словами тужного прощання:

Рости, мій гаю, вставай
над полем,
Цвіти, калино, у степах.
Мій рідний край народним
болем,
Як полинем гірким, пропах.

А ми тую червону калину та й піднімемо, ми поборемо минулі смутки, моя дівчинко. Он і Грицько Косинка воскрес і живе в посмертній книзі своїх чарівних новель, у пам'яті нащадків".

Процес піднімання червоної калини наявний серед нашого народу на Україні. Ми не сміємо дозволити червоній калині похилитися на еміграції. Те, що ми робимо сьогодні для нас самих і для молодшого покоління, утривалюючи в пам'яті моменти, які час спроможний затерти — є теж піднімання червоної калини.

Кінцеві думки.

Мені казали, що про Куліша говорити трудно. Особливо не фахівцеві-критикові. Я свідомий цього. Бо Микола Куліш — це поле для дослідження не тільки заавансованих літературознавців, але може бути темою кількох докторських дисертацій. Про Миколу Куліша я говорю, як сучасний українець-емігрант, для якого доля народу не є байдужою, а доля його літературної творчости і поготів. Я не можу не погодитися з Юрієм Шерехом, з його твердженням, що сучасники Куліша мало розуміли його. Для них важливими були, себто для глядачів і читачів його п'єс, окремі злободенні натяки, якими вони захоплювались або які гудили.

Але я маю тільки одно застереження. Чи не стосується це і багатьох інших великих драматургів, коли темою їхньої творчости є сучасність? Тільки ті п'єси й твори витримують пробу часу, коли їхня злободенність стає справою минулого, але принада і чар — незмінними. До таких належить більша і краща частина творчости Миколи Куліша: „Народний Малахій", „Мина Мазайло", „Патетична соната", „Хулій Хурина", „Маклена Граса". Це є твори про відвічні і незмінні конфлікти людини і суспільства, написані в усіх ключах драматичної творчости: трагедії, драми і комедії. Самотність і порожнеча, ілюзорність ідеалів і хижість дійсности, жадоба і обмеженість, самовідречення і самопосвята — одним словом, постійне ставання і падіння людини.

Дивлячись на них саме з такої точки зору, розуміти Миколу Куліша стає не трудно, говорити про нього так само. Треба тільки позбутися втертих паролів, якими наше суспільство звикло визначати свою настанову до мистців у залежності від їхньої приналежности до тих чи інших сил ідеологічно-політичної природи в переломові періоди нашої історії. Політично-ідеологічні розмежування з своєї природи є такими нашаруваннями, які лежать на свідомості лише кількох поколінь. Велике мистецтво подібне до джерел, які пробиваються крізь грубі верстви минулих соціяльних, політичних і національних зрушень на поверхню сучасности.

Глядача і читача творів Еврипіда, Шекспіра, Гете та Ібсена не цікавить питання їхніх політичних симпатій і переконань. Їх цікавить мистецька сила дійства живих характерів, вичаруваних їхніми талантами. Майбутній глядач у вільнім українськім суспільстві також не цікавиться, по якому боці барикад в революції 1917 - 21 років вибрав своє місце Микола Куліш — людина. А смерть Миколи Куліша — людини буде для того глядача тільки сумним коментарем комуністичної доби російсько - українських відносин. Про смерть Миколи Куліша - мистця не може бути мови — він безсмертний у кращих зразках своєї творчости, як і належиться кожному видатному мистцеві.

Використана література:
Юрій Шерех, „Шоста симфонія Миколи Куліша", стаття в книзі „Не для дітей", В-во Пролог, Ню Йорк, 1964 р.
Наталя Кузякина, „П'єси Миколи Куліша", В-во „Радянський Письменник", Київ, 1970 р.
Роман Рахманний, „Вогонь і попіл", стаття в журналі „Сучасність", січень 1973 р., ч. 1 (145), Мюнхен.
Микола Куліш, Твори, В-во УВАН в ЗСА, Ню Йорк, 1955.
Ігор Качуровський — Радіокоментар „Радіо Свобода", Мюнхен, „80-річчя народження Миколи Куліша", 1972 р.
Терень Масенко, „Роман пам'яті", В-во „Радянський Письменник", Київ, 1970 р.
Статті, присвячені Миколі Кулішеві в різних числах Української Літературної Газети, що виходила в Мюнхені.

СССР плянує експорт урану на міжнародний ринок

Москва. — Совєтський журнал „Внешная торговля" (Закордонна торгівля) опублікував інформацію про запаси урану в світі, а також про щораз то більше запотребування на цей мінерал і можливість нестачі його на міжнародному ринку. Ця стаття появилася місяць після підписання договору між СССР і Західньою Німеччиною про доставу Німеччині урану на суму 10.5 млн. долярів для німецької атомної електростанції, яка розпічне працю в 1976 році. Якраз тепер ведуться переговори між СССР та Швецією і Швайцарією щодо достави урану. Совєтським ураном заінтересована в не меншій мірі Франція. Досі монопольним доставцем урану були ЗСА, але західні експерти сподіваються, що небаром на міжнародному ринку з'явиться також СССР, який має великі запаси цього важливого мінералу. Продаж урану допоможе совєтському урядові здобути додаткову закордонну валюту і за неї закупити потрібне для СССР технологічне влаштування, чи навіть цілі заводи. У згаданій статті говориться про совєтський плян розбудувати продукцію урану.

Нове музичне видання

ЗБІРКА УКРАЇНСЬКИХ ПОПУЛЯРНИХ МЕЛОДІЙ ДЛЯ ФОРТЕПІЯНА. Опрацював Олександер Омельський. Ню Йорк, 1972.

У збірці є 28 знаних українських пісень, які опрацював для гри на фортепіяні педагог і композитор Олександер Омельський. Обробітка пісень легка, сприємлива для гри початкуючим учням фортепіяна, з позначеними пальцями та двомовними заголовками пісень (по-українськи та по-англійськи); є навіть декілька гарно виконаних ілюстрацій. До чотирьох нових пісень („Рушничок", „Мої ясени", „Київський вальс" і „Львівський вальс" при кінці збірки подано повний текст.

Помилково поданий заголовок пісні „Їхав козак на війноньку" — має бути „Їхав стрілець на війноньку", так є в оригіналі цієї пісні УСС-ів. Також при пісні „Ой під вишнею" поданий автор Гулак Артемовський, хоча це народна пісня, знана з „Наталки Полтавки" І. Котляревського. Вступне слово до цієї збірки написав українською і англійською мовами д-р Андрій Шуль.

О.З.

ПОДЯКА

24-го січня ц. р. відійшов від нас у Вічність наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДО, ТЕСТЬ

бл. п.
ТОМА М. КОТИК

сотник УГА, колишній член Дирекції „Маслосоюзу" у Львові, залишаючи глибокий біль у наших серцях.

В час нашого великого горя, ми не залишились самі. Ввесь час нам доводилось зазнавати від Родини, Приятелів, Знайомих, Членів Балтиморської Української Громади, щирих виявів співчуття та справжнього бажання допомогти нам переносити цей важкий удар.

І хоч ще зараз думка не реєструє всіх фактів з усією прецизністю, цією дорогою хочемо винести нашу сердечну подяку:

Всечеснішим Отцям парафії св. Михаїла в Балтиморі, о. монсеньйорові П. Мельничукові та о. професорові Е. Весоловському за відвідини в шпиталі, духовну опіку, похоронні відправи та глибокі змістом прощальні слова;

Лікарям, п. д-рові А. Лемішці, який з посвятою та безкорисно доклав багато зусиль для ратування життя Покійного та п. д-рові М. Войтовичеві з Філядельфії;

Товаришам Покійного в праці, Братству Маслосоюзників у ЗСА і Канаді, що в своїй доброті потішали нас у нашому горі, чи то живим словом, чи письмово;

Всім нашим Приятелям, що надіслали кондоленційні телеграми, листи, квіти, склали численні пожертви на Заупокійні Богослужби, взяли участь у похоронних обрядах і поминальному обіді.

Щиросердечно дякуємо Побратимам по Зброї, Членам Об'єднання бувших Українських Вояків і Приятелям Покійного за перенесення домовини з похоронного заведення до церкви св. Михаїла, а відтак на цвинтарі, на місце Вічного Спочинку.

З глибини наших сердець виносимо подяку всім Тим, що в своїх прощальних словах відтворили ще раз картини з життя нашого Незабутнього Покійного.

Щиро дякуємо п. генералові П. Самутинові за прощальні слова над могилою від ОБВУА, п. д-рові О. Котикові-Степановичеві, колишньому співробітникові Покійного в Маслосоюзі і членові Братства Маслосоюзників, який у своєму надгробному слові, а згодом, під час поминального обіду, розповів присутнім про часи свого знайомства й праці з Покійним для розбудови української економічної бази в тяжких окупаційних умовах, п. д-рові Я. Шавякові, який завжди втішався особливою пошаною Покійного, за відтворення маловідомих моментів з Його життя, як старшини УГА у воєнні та повоєнні роки, в своєму слові, а також за пресові повідомлення та статті, п. А. Стельмах, голові 59-го Відділу СУА та п. Е. Притулі, членові місцевого гуртка Маслосоюзників за їхні теплі слова під час поминків.

Також, хоч наші слова подяки вже не знайдуть Адресата, бо з Волі Всевишнього, Він також відійшов несподівано в Вічність, ми хочемо з вдячністю згадати бл. п. Володимира Чорнодольського, бувшого голову місцевого Відділу УККА, Його повні змісту та співчуття слова над могилою, Його вміле проводження поминальним обідом. Пам'ять про Нього буде жити з нами, і наші молитви будуть завжди з Ним.

На руки Голови 59-го Відділу СУА, п. А. Стельмах складаємо теж нашу щиру подяку, їй персонально і всім Членкиням Відділу, які приклали так багато безкорисної праці для влаштування багатого та дбайливо підготованого поминального обіду.

Наша глибока вдячність належить також ініціяторам і жертводавцям грошових збірок на громадські цілі. Своєю ініціятивою та жертвенністю вони заманіфестували свою пошану для Покійного і для справ, які завжди були Йому близькі.

Наша найсердечніша подяка всім Членам нашої Дорогої Родини, які не залишали нас ні на хвилину в цей тяжкий, болючий час, були для нас потіхою й допомогою в справах, для яких, у час великого горя, бракує зосередженої думки.

Нехай Всевишній у Своїй безмежній Щедрості відплатить усім Сторицею за все добро.

МАРІЯ — дружина
ХРИСТИНА, МИРОСЛАВ, АНДРІЙ, ОЛЕКСАНДЕР ЛИСОБЕЙ — донька, зять і внуки
ЮРІЙ, МАРІЯ і МАРКО — син, невістка і внук

263 та 107 — важливі числа для українців Філядельфії

Іван Одежинський (зліва) вітає адв. Тому Дармопрая з його кандидатурою на суддю.

15-го травня б. р. для української громади Філядельфії може стати дуже важливим днем. Вперше в політичній історії міста висунено українця кандидатом на становище судді цивільних позовів, вищого суду міста. Для українців — це нагода вперше голосувати за кандидатуру свого земляка в цілім місті, незалежно від місця замешкання, показавши свою виборчу вагу. Дотепер Українці Філядельфії не мали можливости голосувати суцільно на своїх кандидатів, бо приписи про вибори дозволяють голосувати на кандидатів тільки у своїх виборчих дільницях. 15-го ж травня кожний управлений виборець українського роду може віддати свій голос на республіканській машині на число 263, а на демократичній — 107. Ці числа треба всім добре запам'ятати і на них проголосувати в передвиборах 15 травня б. р., бо під цими числами до виборів виставлена кандидатура українця, адвоката Володимира Томи Дармопрая.

Адвокат Дармопрай народився 17 серпня 1922 р. у Філядельфії в знаній українській родині майора Михайла Дармопрая та п-і Дармопрай. Закінчивши середню освіту в 1940 р., він під час II світової війни був в активній військовій службі. Після війни студіював право в Пеннсильвенськім університеті, закінчивши студії дипломом правника і в квітні 1948 р. одержав право практикувати адвокатську професію у всіх судах Пеннсильвенії, у Федеральних окружних і виїздних та у військових апеляційних судах. Залишившись від закінчення II Світової війни у активній військовій резерві, адвокат Дармопрай є сьогодні полковником і командиром 153-го відділу Американської військової прокуратури. Крім української та англійської мов він володіє еспанською, знання якої здобув під час орієнтальних студій в Міннесотськім університеті.

Крім своєї професійної адвокатської та військової служби адвокат Дармопрай довгі роки є — активний діяч в українськім громадськім житті, зокрема в УНС, УККА, „Самопомочі", Українсько-Американських Ветеранів, багатьох українських клюбів та суспільних організацій. В останніх роках він є — предсідником Відділу Національностей Републіканської партії у Філядельфії і Пенсильвенії.

Із 88-ох кандидатів на суддів Філядельфійська Палата Адвокатів визнала тільки 40 вповні кваліфікованими. І серед тих є адвокат Дармопрай. Тому дуже важливо, щоб наші виборці, незалежно від партійної реґістрації віддали свої голоси за адвоката Дармопрая. Не менше важливим є заохочувати своїх сусідів і співробітників голосувати за адвоката Дармопрая у передвиборах, подаючи їм ці важливі числа :республіканців — 263, а для демократів 107. Не змарнуймо рідкої нагоди мати свого суддю у Філядельфії.

Н.Н.

Святоюрський шкільний фестиваль

Про нюйоркську школу Святого Юра можна почути не раз критичні думки й сумніви — мовляв, вона денаціоналізує дітей, мова в ній виключно англійська, а при тому (це так у приватній розмові) — вона „плебейська" й тому до неї не ходять діти з українського „сосайсті". І от, ідучи на недавній „Весняний Фестиваль Пісні й Танку" Святоюрської Академії, ми були мимохіть насторожені й приготовані на прикрі несподіванки.

Тим часом ми були по-галицьки (й не дуже логічно) кажучи „приємно розчаровані". Загальний настрій імпрези виразно й підкреслено український. Крім двомовних програмок, ми не побачили й не почули ані слова „урядовою" мовою, навіть від молодих впорядчиків, на диво ввічливих і елеґантного вигляду довговолосих юнаків. Усю програму — складено з метою популяризації й прославлення української культури й гідним закінченням її була високопатріотична промова пароха Академії о. д-ра В. Гавліча.

Коли йдеться про мистецький рівень програми, то він був зовсім задовільний і його можна порівняти з кращими імпрезами колишніх чистоукраїнських шкіл у рідному краї. Шкільний хор Академії гармонійно й упевнено виконав такі пісні, як „Веснянка" Філіпенка, а бо народна „І в вас і в нас". У трохи складнішій „Молитві" зі „Запорожця за Дунаєм" він зустрівся з деякими труднощами, але й цей важкий музичний твір виконано успішно в рямцях можливостей молодечого хору.

Тріо бандуристів зібрало заслужені оплески, за пісні ефективну появу й за саме вивчення цього традиційного, але складного національного інструменту.

Симпатично звучали юні невправні, але милі голоси солісток і солістів. Зокрема голос молодого С. Палки — дуже приємний і виказує можливості дальшого мистецького розвитку (хоч можна мати застереження щодо його спроби поєднання двох неоднакових народних пісень в одну).

Друга частина програми фестивалю — неофіційна й свобідна, нагадувала „ватру" в пластовому чи сумівському таборі й не диво, що молоді виконавці й слухачі сприймали цю частину спонтанно й щиро. Тут також ми побачили незвичайно ефективно й справно виконані національні танки невеликої танцювальної групи Академії. Між іншим, молоді мистецькі адепти школи завдячують їхній успіх немалою мірою власній участі в Пласті й Сумі. З Пласту принесли вони веселі пісні, а танцюристи вишколювалися у Сумівській танковій групі.

Успіх Фестивалю треба завдячувати особливо мистецьким керівникам імпрези — диригентці хору Галині Мірошниченко-Кузьмі й провідниці Українського Товариства Богдані Волянській. А за український духовий зміст мистецького життя Академії — подяка енергійній директрисі, сестрі Наталії й теперішньому парохові св. Юра.

Даремно велика більшість учнів Академії двомовна чи й англомовна в приватному житті й хоч шкільна програма в 90% англомовна, то всеж, само існування Академії є величезним козирем у боротьбі за збереження національної субстанції українців у Ню Йорку й Америці. Бо національна одноpідність учнівського складу й виразний акцент у позашкільній діяльності на український національний зміст мусять спричинитися до зміцнення національної свідомости й з'ясування власної ідентичности.

О. Пиляр

ДО 30-РІЧЧЯ АБН

(Закінчення зі стор. 2-ої)

пожертви українських емігрантів та емігрантів із середовищ інших поневолених народів, АБН виявляє велику діяльність як видавничо-інформаційну, так і дипломатичного характеру. В архівах АБН є листи - відповіді, адресовані Ярославові Стецькові або до ПБ АБН від генерального секретаря ОН, від президента Національного Китаю Чіянґ Кай-шека, генералісимуса Франка, прем'єра Японії Е. Сато, Міжнародного Червоного Хреста і т. д.

Участь АБН у міжнародних антикомуністичних конференціях використовується також для наладнання дружніх зв'язків із видатними діячами різних країн, журналістами, військовиками. У лютому 1972 р., наприклад, у Вашинґтоні побувала член ЦК АБН пані Слава Стецько. За час короткого перебування в американській столиці вона відвідала в супроводі голови Відділу ООЧСУ у Вашинґтоні інж. В. Маєвського чотири амбасади, дала інтерв'ю через радіо Американської Ради Безпеки, відвідала організацію Американська Рада за волю, відбула інформаційну розмову про спротив поневолених націй в СССР і країнах-сателітах в Американському Легіоні із трьома конґресменами. Всі відвідані організації і особи одержали від мгр Слави Стецько відповідні друковані матеріяли англійською, французькою та еспанською мовами. Крім того, Слава Стецько мала зустріч з українцями, зорганізовану ООЧСУ у Вашинґтоні. Після її перебування в Буенос Айресі, з нагоди відкриття пам'ятника Тарасові Шевченкові, пожвавила діяльність арґентинська антикомуністична організація ФАЕДА.

До речі, в Арґентині почав у 1972 р. виходити інформаційний бюлетень еспанською мовою „Резістенія і Ліберасіон" — „Спротив і Визволення", за редакцією історика й журналіста д-ра Енріке Мартінеза Кодо. Його заходами у кінці минулого року кілька арґентинських радіовисилень передали серію програм про Валентина Мороза та інших Нескорених. Численні повідомлення, телефони, листи — звертаються до Мюнхену.

„Березень 1972. Фляманський журнал „Дістлянд Европа" опублікував переклад „Замість останнього слова В. Мороза", — це телеграма. З листа: „30 травня 1972. Мій переклад з В. Мороза надрукований у „Грватска" в Буенос Айресі в березні і в „Незавісна Джава Грватска" в травні — д-р Андрея Іліц". „5 травня 1972. Дякуємо за звернення, переслане на масовий мітинґ у Токіо „Світова перемога над комунізмом", що відбувся 25 квітня у Токіо. В мітинґу взяли участь 3 400 японців та 40 закордонних делеґацій з 14 країн Азії, Америки й Европи. Прем'єр-міністер Ейсаку Сато привітав мітинґ, як президент Ліберально - Демократичної партії", і т. д.

Підпис — Осамі Кубокі (голова Міжнародної Федерації для перемоги над комунізмом). Лист із Туреччини з червня 1972 р.: „Пересилаю Вам газету „Мукаделе" із статтею про Туркестан і АБН", підпис — д-р Каземі. Редактор газети „Хемер Цайтунґ" у Західній Німеччині Вольфґанґ Штравс переслав копію свого звернення до західньонімецької преси з проханням якнайширше інформувати про національний спротив в Україні, про „Самвидав", про „Український Вісник". Вже назбиралася ціла тека пресових міжнародних відгуків на книжку „Революційні голоси", що вийшла англійською мовою за редакцією Слави Стецько в 1971 р. Між ними виділяється повний симпатій до змагань поневолених народів відгук проф. Лео Маджіно у виданні „Ля Культура Нель Мондо" в Римі, з квітня 1972 р.

**

У багатьох країнах світу діють Представництва Антибольшевицького Бльоку Народів, складені з осіб різних національностей. У ЗСА певну активність проявляє ПАБНА — Товариство Американських Прихильників АБН. У Чикаґо працює Станиця АБН під керівництвом мгра Уляни Целевич, секретар Ангелина Срібна. Немає антикомуністичної демонстрації чи якогось виступу в Чикаґо, щоб у ньому не взяли участь представники українців — чи це збори, чи це „вози", що їдуть вулицями, на яких стоять українки та інші із символічно затуленими устами і з кайданами на руках. Кожної осени Представництво АБН в Чикаґо влаштовує Вечір АБН для української громади, з запрошеннями представників інших народів.

Не всюди в ЗСА є досить людей доброї волі, які хотіли б працювати для доброго діла. Не раз справу „тягнуть" одиниці — і тим гірше це для всієї громади. Йдеться про всестороннє сприяння великій справі — справі ліквідації останньої імперії під назвою СССР.

У 30-річчя з часу створення Антибольшевицького Бльоку Народів відбудеться Конґрес. Представники Вільної України — ми, як спільнота, повинні відіграти там важливу ролю.

В українському аспекті напрямні діяльности АБН схарактеризував голова ЦК АБН Ярослав Стецько в промові до сумівської молоді на здвизі в Англії, у Лестері, в 1971 році:

„У вільному світі мусимо переборювати москвофільські впливи, мусимо протиставляти наш світ ідей російському, наші символи і прапори — російським. Проти Леніна — Петлюру і Бандеру! Проти Алексея і Пімена — Липківського, Шептицького, Сліпого! Проти Пассіонарії і Рози Люксембурґ — Аллу Горську і Зарицьку! Проти Горького — Валентина Мороза і Караванського!" Тоді ж промовець сказав: „Правда і справедливість по нашому боці, але самі собою вони не перемагають", — потрібні зусилля, праця, підтримка у праці, потрібна жертвенність.

Світові політичні коньюнктури змінюються й будуть змінюватись. Українська туга за справедливістю є нашою провідною зіркою серед усіх і всяких коньюнктур. Паневоленим Націям немає вже куди відступати. Залишається все більше й більше протидіяти — а з нашого боку все більше й більше цьому сприяти. Допомагати звільнитись закованим там — і допомагати прозріти політично сліпим тут. — це завдання АБН.

Виставка в Гартфорді

Заходами 93-го Відділу СУА ім. Олени Степанів у Гартфорді в неділю 23 березня ц.р. по полудні відбулася виставка картин артиста-маляра Тараса Шумиловича, поєднана з мистецькою програмою. Тарас Шумилович знаний зі своїх творів серед української і американської публіки. На тему праць талановитого Т. Шумиловича появилися в англомовних часописах дуже прихильні оцінки критиків. Тараса Шумиловича наділено багатьма нагородами на різних мистецьких виставках — першу він отримав 1971 р. в Танкерсвілі, Н.Й.

Під час виставки відбулася мистецька програма, виконана своєрідним „ансамблем родини Шумиловичів". Поетка, дружина Т. Шумиловича Ірина Шуварська-Шумилович, відома із виступів у Ню Йорку, прочитала уривок з оповідання з циклу „Іванка", книжки, приготованої до друку. Із поезій авторка прочитала вірш „Співають...", присвячений своїм доням. 12-літній син Василь, учень школи св. Юра в Ню Йорку, читав поезію „І кров'ю хрищені".

Бандуристки-співачки Олена і Віра Шумиловичі, студентки УМІ, кляси проф. Р. Левицького, старша Олена (альт) і молодша Віра (сопрано) виконали чотири пісні.

В.С.

Конференція Об'єднання Українських Педагогів у Чикаґо

Основане у 1967 р. під час І Світового Конгресу Вільних Українців, як центральна організація учителів українознавчих шкіл, Об'єднання Українських Педагогів в ЗСА, відбуло 31 березня і 1 квітня річну конференцію а в її рямцях черговi (що два роки) загальні збори.

Головною темою конференції була „Роля українознавчих шкіл у збереженні молоді в дусі українського виховного ідеалу". Панелісти (Леся Кучман з Чикаґо і Василь Іванчук з Клівленду) та численні дискутанти заторкнули цілий ряд питань, пов'язаних з навчанням і вихованням в українознавчих школах; вказали на труднощі і недоліки цієї важливої але важкої праці для якої немає належного зрозуміння чи підтримки зі сторони широких кол громадянства. „Ми вже полагодили справу українських студій в Гарварді. Чи не пора тепер подумати над тим, щоб забезпечити українознавчі — основні для нашого майбутнього — школи і зібрати на цю ціль бодай один мільйон"? Ось що було головною точкою доволі оживленої дискусії, яка шукала відповіді на ряд болючих і важливих питань, пов'язаних з українським шкільництвом в ЗСА.

Другого дня відбулися загальні збори ОУП, якими проводила у відсутності недужого голови (інсп. І. Білоуса) — Юлія Назаревич — як 1 заступниця голови. Тут, в порядку дискусії над звітами заторкнено цілий ряд організаційних справ, а зокрема наголошено негайну потребу зорганізувати молодих учителів, які мусять прийти на зміну старшим віком, які поволі відходять.

До нової Управи (а її місцем осідку впродовж двох років буде Чикаґо) обрано: інсп. І. Білоуса — почесним головою, Юлію Назаревич — головою, пп. Мирослава Семчишина 1-им заступником голови, Маріяна Дуба (з Клівленду) 2-им заступником, Л. Хойнацьку секретаркою, Лесю Дяченко організаційною референткою, Дарію Маркусь референткою молодих учителів, Любу Маркевич референткою зв'язків з етнічними групами, Василя Іващука референтом преси і В. Тарнавську (з Детройту) членкою Управи. До Контрольної комісії обрано пп. М. Губчака, І. Городиську і В. Іванчука. До Товариського суду: пп. Наталію Лозинську, Фалину Любінецьку і п-і Назаренко (з Детройту).

Конференція відбувалась у приміщенні школи катедри о. Миколая, а її настоятель — монсеньйор Леськів і парох церкви св. Володимира і Ольги — о.Вутринський та о. д-р Головатий засідали в почесній Президії і приймали активну участь у дискусіях.

(М. С.)

Відділ УНС при УСКУ в Ню Йорку відбув Річні Збори

Ню Йорк. — Увечері 5-го січня ц. р. відбулися Звичайні Загальні Збори 86-го Відділу Українського Народного Союзу, Українського Спортового Клюбу в Ню Йорку.

Збори відкрив голова Відділу Степан Качмарський, який привітав присутніх членів і представників Головного Уряду Українського Народного Союзу Івана Винника, попросивши вибрати Президію Зборів. На внесок д-ра Івана Сєрана вибрано президію зборів в складі: Степан Качмарський — голова і Мирон Гірняк — секретар.

Звіти з діяльности Управи за два роки склали: голова Степан Качмарський і секретар д-р Іван Сєран. За Контрольну комісію звітував Богдан Мороз. Він ствердив, що все діловодство є провадженe правильно і поставив внесення, щоб уділити абсолюторію Управі.

Представник Головного Уряду УНС головний контролер Іван Винник запрошений до слова, привітав членів і підкреслив, що Відділ хоча малий, поволі зростає, не має суспенд і кожного року приєднує по 10-15 членів. Далі він згадав, що Український Народний Союз є не тільки забезпеченевою установою, але й громадською, яка є складовою частиною СКВУ, УККА, ЗУАДК та інших центральних організацій. Він фінансово допомагає, уділюючи гіпотечні позички церквам, народним домам і членам. В минулому році уділив 15,000.00 церковним і громадським установам, 10.000.00 на стипендії, потерпілим через повені 10.000.00. Видає щоденник, тижневик в англійській мові, „Веселку" для дітей, та веде широку видавничу діяльність. УНСоюз — це найбільша наша установа поза межами рідного краю. Нашим завданням є далі стреміти до поширення УНС через приєднування членів. Доцінюючи працю молодечих організацій, Гол. Уряд жертвує 2200.00 долярів на їхні цілі. Відтак вив'язалася жива дискусія в якій забирали слово: Мирон Гірняк, д-р Іван Сєрант, Богдан Мороз, Степан Кордуба, Андрейко. Дискутанти запевняли, що в скорому часі Відділ УНС видатно зросте.

По замкненні дискусії уділено уступаючій управі абсолюторію.

Нову Управу вибрано у складі: Степан Качмарський рекордовий секретар, д-р Іван Нерант — фінансовий секретар, Юрій Сєрант — заступник члена управи. Контрольна комісія: Богдан Мороз — голова, Степан Бардиґула — заступник голови, Василь Возняк — секретар.

По вичерпанні порядку нарад предсідник, закрив Збори і попросив на перекуску.

Вступайте в члени УНСоюзу!

ТАРЗАН, Ч. 6927. Пілот погрожує своєму партнерові револьвером

TARZAN FALLS TO THE FLOOR, AS HIS DOPE-INJECTED BODY REFUSES TO FUNCTION.
STAND BACK, KOZENKU! I'M HERE, UNDER OUR CHIEF'S ORDERS, TO FLY TARZAN TO HIM! YOU, OR YOUR LOST BOAT, WON'T DELAY ME!
I GIVE ORDERS, HERE! I DELIVER TARZAN TO YOU—AFTER YOU FLY MY MAN DOWNRIVER...TO BRING BACK MY BOAT!

Тарзан паде на землю, коли його знаркотизоване тіло відмовляється діяти...

Стій позаду, Козенку! Я є тут за наказами нашого вождя, щоб привезти до нього літаком Тарзана! Ти ані твій втрачений човен не зупинять мене!

Тут я даю накази! Я доставлю тобі Тарзана після того, як ти завезеш літаком мого чоловіка вдолину ріки,.. щоб забрати назад мій човен!